

Acta del Consell de Cultura 16-7-24 (esborrany)

ACTA DE LA SESSIÓ DEL PLENARI DEL CONSELL DE CULTURA DE LA SESSIÓ DEL 16 DE JULIOL DE 2024

Data: 16 de juliol de 2024

Lloc: Saló de Plens de l'ajuntament de Sant Cugat del Vallès

Hora inici: 17:00h

Hora acabament: 19:10h

Sota la presidència de l'alcalde de Sant Cugat del Vallès, Sr. Josep Maria Vallès, es reuneix el Consell de Cultura en sessió plenària del mandat 2023-2027.

Assisteixen a la reunió,

En la seva qualitat de persones coordinadores de les taules de participació:

Taula participativa	Persona representant
Taula de Patrimoni	Sr. Domènec Miquel
Taula de Cultura Popular i Tradicional	Sra. Eva Tataret
Taula d'Arts Escèniques - Teatre	Sr. Ferran de Juan
Taula d'arts visuals	Sr. Jesús Angel Prieto

En la seva qualitat de persones representants d'entitats culturals:

Entitat	Persona representant
Associació Aula de So	Sr. Martí Marín
Associació ciutadana Gabriel Ferrater	Sra. Rosa Maria Bruguera
Associació Coral l'Harmonia de Valldoreix	Sr. Francesc Tortosa
Associació Mira-sol Teatre Sant Cugat	Sr. Juan Angel de la Peña
Associació Orquestra Fusió	Sra. Gemma Navarra
Ateneu Santcugatenc	Sr. Àlvar Roda
Aula d'extensió universitària	Sr. Pepe Matinero
Castellers de Sant Cugat	Sr. Víctor Biete
Geganter de Sant Cugat	Sr. Ferran Ballester
Grup d'Estudis Locals	Sr. Jordi Casas
Òmnium cultural	Sra. Kima Moret

En la seva qualitat de persones d'especial rellevància o representativitat de l'àmbit sectorial cultural:

Àmbit	Persona representant
Àmbit literari	Sra. Rosa Maria Bruguera
Mediació del patrimoni cultural	Sra. Helena Minuesa

En la seva qualitat de persones representants dels grups municipals:

Grup municipal	Persona representant
Grup municipal Junts per Sant Cugat	Sra. Núria Escamilla
Grup municipal ERC	Sra. Esther Madrona

Grup municipal PSC	Sra. Cristina Cabané
--------------------	----------------------

En la seva qualitat de persones d'altres organismes i serveis municipals:

Àmbit	Persona representant
Adjunta al cap de gabinet d'Alcaldia	Sra. Maria Franquesa
Comissionada per les relacions amb Valldoreix	Sra. Susanna Herrada
Comissionat per a persones amb discapacitat	Sra. Ferran Felius
Representant de l'Entitat Municipal descentralitzada de Valldoreix	Sra. Susanna Casta
Tècnic de l'Entitat Municipal descentralitzada de Valldoreix	Sr. David Vicente
Directora de la biblioteca Gabriel Ferrater	Sra. Montserrat Collazos

En la seva qualitat de personal tècnic municipal:

Representant tècnic	Càrrec
Sra. Carolina Hernandez	Directora d'Àrea de Cultura, Esports i Educació
Sra. Rosa Pitarch	Cap del Servei d'Educació
Sr. Juan Miguel Blánquez	Cap de la Secció de serveis generals i econòmics administratius de cultura, educació i esports
Sr. Manel Turon	Tècnic de subvencions i entitats
Sra. Carlota Vallès	Tècnica de la Xarxa d'equipaments a districtes
Sra. Cristina Campmany	Tècnica de cultura

Assisteixen a la sessió el Sr. Jordi Baltà i la Sra. Mariana Pfenniger, de l'Empresa Trànsit.

ORDRE DEL DIA:

1. Aprovació de l'acta del plenari de febrer de 2024
2. Actualització dels membres del Consell de Cultura
3. Informació sobre la Biennal Manifesta 15 Barcelona
4. Presentació de l'estructura, eixos i línies d'actuació de la versió preliminar del Pla d'Acció Cultural de Sant Cugat 2024-2030
5. Informació sobre les taules sectorials del Consell de Cultura
6. Tasques i funcions del Consell de Cultura
7. Relació entre l'Ajuntament i el teixit associatiu cultural
8. Precs i preguntes

DESPLEGAMENT DE LA SESSIÓ:

Sr. Josep Ma. Vallès: Molt bona tarda a tothom, benvinguts a aquesta nova edició del Consell de Cultura, a totes les entitats que ens acompanyeu, als representants d'entitats, representants de partits polítics, ...

Excusar a les persones que ens han avisat que no podien venir: la Neus Albiac, de joventut; l'Alba Rodríguez, com a cap de patrimoni cultural; la Núria Nualart, de la Fundació Cabanas; el Josep Ferrer, que hauria d'estar, de fet, en aquesta taula, de la Fundació Orquestra Sant Cugat; en Roque Adrada, del grup del Partit Popular; de l'Esbart, no poden enviar ningú de la Junta;

de Pedra i Sang, tampoc; l'Escola de Música Tradicional tampoc; i la Maria Ferriol, directora del Teatre Auditori.

Com a mínim, aquestes són les persones que han excusat la seva assistència. Ens acompanya l'Eva Tataret, ens acompanya la Gemma Navarra, la regidora cultura, Núria Escamilla i diferents tècnics de l'Ajuntament.

L'ordre del dia es va enviar el dia 1 de juliol, suposo que el va rebre, es va fer un recordatori el dia 12 de juliol, si no, en faig una lectura ràpida.

1. Aprovació de l'acta del plenari de febrer de 2024

Primer hi ha l'aprovació de l'acte del plenari celebrat al febrer, l'actualització dels membres del Consell de Cultura, la informació sobre la biennal Manifesta 15 Barcelona, la presentació de l'estructura, eixos i línies d'actuació de la versió preliminar del Pla d'Actuació Cultura de Sant Cugat 24-30, la informació sobre les taules sectorials del Consell de Cultura, les tasques i funcions del Consell de Cultura, la relació entre l'Ajuntament i el teixit cultural associatiu de Sant Cugat, i el torn darrer de precís i preguntes, que seria el número 8.

Si us sembla, aprovem l'acte del plenari. Crec que ningú ha fet arribar cap tipus d'esmena ni de comentari. S'aprova, entenc per assentiment, l'acte del ple del Consell de Cultura de febrer. Ningú diu res, doncs, aprovem.

2. Actualització dels membres del Consell de Cultura

Hi ha alguns petits errors que s'han hagut de modificar. La composició del Consell de Cultura es va aprovar per decret i vam donar compte al plenari del mes de febrer. S'han produït des d'aleshores alguns canvis de representants. Bàsicament, hi ha un parell d'errors: on deia "els nois de l'aixada" lògicament és "els nois de l'Eixida", el nostre grup d'havaneres de Sant Cugat, a l'associació de circ Àeria hi havia un error en el correu electrònic, s'ha modificat.

Després s'han nomenat com a nous membres al Consell de Cultura per aquest mandat 24 a 27:

- El senyor Jordi Bell, com a representant de la comissió de Sant Antoni Abat
- La senyora Susanna Herrada, comissionada de Valldoreix
- El senyor Ferran Felius, com a comissionat per les persones amb discapacitat
- La senyora Susanna Casta, representant de l'AMB de Valloreix.

Pel que fa al personal tècnic de cultura, la incorporació del senyor Juan Miguel Blánquez, cap de la secció de Serveis Generals de Cultura.

Després s'han modificat els càrrecs de determinats membres i representants de diferents entitats culturals, segons la següent relació.

- La Sra. Carolina Hernández, que deixa de ser tècnica de lletres i passa a ser directora de l'àrea de cultura, esports i educació.
- La Sra. Montserrat Collazos, substitueix la Sra. Helena Sánchez, com a responsable de la xarxa de biblioteques municipals de Sant Cugat.

- Les senyores Núria Nebot i Clara Hosta, que substitueixen al Sr. Quim Pla, com a representants de l'Esbart Sant Cugat.
- El Sr. Domènec Miquel, que substitueix al Sr. Jordi Casas, com a vocal de la Taula de Patrimoni.
- La persona representant de l'Associació d'Amics de Pedra i Sang, passa a ser el Sr. Ricard Carbonell.
- La persona representant dels Castellars de Sant Cugat, passa a ser el Sr. Víctor Biete .
- La persona representant de la Coral Bella Harmonia, passa a ser el Sr. Francesc Tortosa.
- I la persona representant d'Òmnium Cultural, passa a ser la Sra. Quima Moret.
- En aquest punt deixeu-me fer una breu referència al Sr. Roger Ricard, que ens va deixar el passat 7 de maig, com bé sabeu, que serà substituït per la presidenta actual, per la Sra. Silvia Sans, no sé si ens acompanya, no hi és. En qualsevol cas, agrair, com a Consell de Cultura, la tasca realitzada no només com a diable de Sant Cugat, sinó com a persona referent a la cultura popular de la nostra ciutat. Manifestar, que el trobarem a faltar i que el tindrem ben present, al Roger, el recordarem sempre.

Per tancar aquest punt, també agrair a totes aquelles persones i entitats la vostra participació en el Consell, en el consell anterior, en aquest i en les properes sessions del consell de cultura, per fer que tingui utilitat aquest fòrum i que fem tota la feina que sigui necessària.

3. Informació sobre la Biennial Manifesta 15 Barcelona

Sr. Josep Ma. Vallès: Andreu Dengra i, si cal, també la regidora de Cultura, per donar alguna informació complementària, ens podeu explicar el desenvolupament d'aquesta proposta cultural d'art contemporani. Endavant.

Sra. Núria Escamilla: Bé, només una breu referència al perquè d'aquest punt. Realment, hem informat, jo crec, per diversos canals que Manifesta 15 tenia una seu principal en el monestir de Sant Cugat, però sembla que, tot i intentar difondre-ho, que encara hi havia algun dubte de què representava tenir Manifesta a la ciutat. Llavors, hem pensat posar-ho en un punt de l'ordre del dia, gràcies a l'aportació de la Gemma. Al setembre comença el Manifesta i el tindrem instaurat a Sant Cugat durant 12 setmanes i és dins l'àrea metropolitana de Barcelona, a 12 ciutats. Ara, l'Andreu us explica més bé Manifesta.

Andreu Dengra: Manifesta és una organització privada que està radicada a Holanda i és una biennial diferent a la resta de biennals, com podria ser la de Venècia i d'altres. És una biennial nòmada: no passa en un lloc concret sempre, sinó que es va traslladant a diferents espais durant aquests 30 anys. Aquesta edició és la 15 i, en principi va ser Barcelona la que va demanar que vingués la biennial cap aquí, però en el transcurs d'aquest procés, Barcelona va voler descentralitzar tot el capital cultural que portaria Manifesta. En aquesta crida a diverses poblacions de l'àrea metropolitana es van inscriure 11 ciutats, entre elles Sant Cugat.

El què caracteritza Manifesta és que sempre vol deixar una mena d'empremta i la seva filosofia, sobretot, intentar fer un canvi ecosocial allà on aterra. Els objectius de Manifesta seria fomentar diferents accions per a una transició ecosocial, reforçar l'ecosistema cultural i la xarxa de tota la regió metropolitana i mostrar intervencions artístiques i arquitectòniques en espais mai oberts al públic abans. Això últim és una característica bastant pròpia de Manifesta:

intenta introduir-se en espais que no són habituals per a les exposicions. Mai està dins de grans institucions museístiques ni d'art, sinó que intenta com reaprofitar espais en desús o espais que no tenen la finalitat artística per introduir aquestes intervencions.

(la presentació deixa de funcionar) Bé, puc seguir sense la presentació.

La Manifesta, en aquesta edició, s'ha dividit en tres àrees geogràfiques, també definides per diferents temàtiques. L'àrea geogràfica que ens pertany a nosaltres seria la del Vallès Occidental i que està formada per Sant Cugat de Vallès com a eix central i amb la temàtica del "cuidar i cuidar-nos", també format per Terrassa, Sabadell i Granollers. Un altre eix important és el d' "Imaginant Futurs", que està format per Sant Adrià del Besòs, Santa Coloma de Gramenet, Badalona i Mataró. I l'altre seria la part del Llobregat, que seria el d' "Equilibrant Conflictes", que està formada per el Prat de Llobregat, l'Hospitalet i Cornellà. Hi ha diferents seus distribuïdes per totes aquestes ciutats. A Barcelona, la seu central està ubicada a l'antiga editorial Gustavo Gili; a Sant Adrià del Besòs, les tres xemeneies, que serà el primer cop que es faran servir amb una utilitat cultural; a Sant Cugat, la seu central del clúster o del node és el monestir de Sant Cugat, junt amb una altra seu que és Cal Quitèria; a Terrassa, és la seu d'Egara; a Sabadell, el Vapor Buxeda Vell a Granollers, Roca Humbert i la Porxada; al Prat de Llobregat, a la Casa Gomis; a l'Hospitalet, serà Can Trinxet; a Cornellà, la Caldereria. La majoria d'aquests espais no es fan servir per exposicions. Hi ha com una llarga llista d'artistes que participen a la biennial, que són aproximadament uns 85. I a Sant Cugat, us puc dir noms, però si voleu després ja us farem arribar a aquesta presentació perquè tingueu més informació.

Dir-vos això, després, cada ciutat de la manifesta tindrà com una setmana destacada, durant aquestes 12 setmanes. A Sant Cugat la setmana focus, el que se'n diu la "focus week", és del 16 de setembre al 22 de setembre, i totes aquestes focus week vindran acompanyades d'una estructura mòbil que es va desplaçant per totes les ciutats, i a Sant Cugat, concretament, s'instal·larà la plaça Barcelona. Allà hi haurà durant tota aquesta setmana tot un seguit d'activitats, organitzades des de l'Ajuntament de Cultura, des d'entitats culturals de Sant Cugat, com també per l'organització de manifesta.

I bàsicament seria així, em sap molt greu, perquè no funcionava

Aquesta és com la part d'exposició de producció d'obra d'art, que moltes seran produccions de nova creació. Hi ha una part també molt important que està treballant la biennial, que és la part d'educació i mediació, un projecte que està recuperant tots aquells moviments de renovació educativa que es van produir a Catalunya. Concretament, el que es diu Batec, les escoles en lluita, l'escola del bosc, l'escola del mar i els ensenyaments de Vilajoana. Tot això tindrà una presentació especial amb una publicació pel dia d'inauguració de manifesta i que estarà a disposició també no només de la gent que estigui interessada en aquesta recuperació d'aquestes pedagogies com experimentals que es van donar al principi del segle XX a Catalunya. El què és interessant d'aquest projecte és que serà la primera publicació feta en anglès i que podrà ser distribuïda a nivell internacional.

Hi ha diferents expectatives que són bastant interessants a nivell de públic, sobretot a raó del que tenen ja previst que està aproximadament en un milió de visites i que serien aproximadament unes 300.000 persones de forma individual. Sobretot serà un percentatge molt elevat de públic local, que és el que buscava en aquesta cita la manifesta, però també hi ha un percentatge bastant important de públic internacional i professional. Serà una bona oportunitat, perquè des del sector cultural i artístic internacional es doni a conèixer tot el què

estem fent a l'àrea metropolitana, no només a Barcelona, que això sí que és més conegut, sinó tot el que es fa als voltants, al que diem la perifèria cultural de la capital de Barcelona.

Sra. Núria Escamilla: Només complementar dient que, per exemple, al Museu, hi haurà exposició a la sala Pere Ferrer, al Claustre i a la Sala Capitular. I també s'exposarà a Cal Quitèria i a la Casa Cultura. Hi haurà tres punts i durant la setmana focus hi haurà aquesta unitat mòbil que serà a la plaça Barcelona, bàsicament perquè fa de nexa d'unió entre Cal Quitèria i el Monestir. S'inaugurarà per tots els públics el 8 de setembre, si mal no ho recordo, i la setmana que tindrem nosaltres central, ja ho ha comentat l'Andreu, serà la setmana del 16 de setembre. I si hi ha alguna pregunta o dubte, doncs aquí estem per respondre.

Andreu Dengra: Comentar que el Manifesta té un tiquet general per entrar a tot arreu de la Manifesta, sobretot a les tres seus principals, però dir que el públic de Sant Cugat que vulgui visitar el monestir de forma lliure tindrà l'entrada gratuïta.

Sr. Àlvar Roda: No, bàsicament, és que ens hem enterrat una mica per sobre. Quin tipus d'artista exposa? És pintura? És escultura? És cinema? És teatre? Totes aquestes coses, no em queden massa clares.

Andreu Dengra: La llista estava a la presentació que ens ha fallat, hi ha una mica de tot. Us puc esmentar, jo què sé, de noms històrics, per exemple, hi ha la Judit Chicago, el José Bedia. Sobretot hi ha molta instal·lació i molt gran format, sobretot al Monestir. Hi ha el programa propi de Sant Cugat que es fa a la segona planta de Cal Quitèria, que és una exposició a partir d'una recerca sobre el casino de la Rabassada, és una exposició d'art contemporani. A la Casa de Cultura hi ha un altre projecte d'artistes de Sant Cugat que és un projecte de mediació. Després manifesta, omple tot el monestir en diverses instal·lacions, des de l'entrada al claustro, a les sales de claustre i a la segona planta a la sala Pere Ferrer, bàsicament hi ha de tot, hi ha tèxtil, escultura, pintura, fotografia, performance. A Cal Quitèria hi ha un projecte d'una convocatòria que va fer manifesta per a artistes catalans que és un projecte de Nora Ancarola que parla sobre la ciutat de Ripoll.

Sr. Josep Ma. Vallès: Alguna pregunta més o comentaris sobre manifesta? Endavant.

Sra. Eva Tataret: Jo volia preguntar, un cop acabi Manifesta, hi haurà alguna continuïtat com a activitat cultural, diríem, o queda com unes setmanes que ens queda la ciutat ocupada i després ja ens n'hem oblidat? Tenint en compte que és una empresa que ens ocuparà aquesta instal·lació i després marxa, hi ha alguna cosa que continuï o queda així i ja està?

Andreu Dengra: El que he explicat abans és que Manifesta busca espais no habituals, per exemple, hi ha un espai que són fàbriques que estan en desús. Sant Cugat en aquest sentit no en tenia gaire exemples, perquè no hi ha cap fàbrica antiga en desús i que es pugui fer servir. Van utilitzar el Monestir perquè els encaixava molt amb la temàtica de "Cuidar i cuidar-nos" en un sentit també molt espiritual i el que una mica ha accelerat com a novetat és la utilització de la sala Pere Ferrer del Monestir com a sala d'exposicions, que això arrenca ara, amb Manifesta i després ja es quedarà, en principi. On quedarà més empremta serà sobretot a l'arrencada de les tres xemeneies de Sant Adrià i a d'altres espais d'altres ciutats que sí que són espais en desús que comencen a tenir un cert ús. A Cal Trinxet de l'Hospitalet sí que es fa servir puntualment, però és una mica aquesta la contrapartida que té manifesta. Hi ha algun projecte de més envergadura que és més del tema transciutats que seria la unió entre els rius Besòs i Llobregat mitjançant una paral·lela de bicicletes, però això, com que hi ha el port pel mig es veu que el projecte s'ha quedat una mica aturat i que jo recordi així de memòria, doncs no... El

que queda així a nivell local serà sobretot l'arrencada de fer servir aquesta sala Pere Ferrer com a espai expositiu.

Sra. Núria Escamilla: L'Àlvar em sembla que vol complementar.

Sr. Àlvar Roda: Perdó. Em sembla que hi ha d'haver la taula dels plàstics i els visuals. No sé si hi ha algú aquí en aquests moments que pugui defensar o... No ho sé, dic jo. M'hauria agradat sentir la seva opinió d'aquesta taula.

Sra. Núria Escamilla: Avui no han vingut, però realment jo crec que és amb la taula que hem tingut més diàleg en els últims tres mesos. Hi hem estat en contacte i són coneixedors de tot i estem fent seguiment. Gràcies, Àlvar.

4. Presentació de l'estructura, eixos i línies d'actuació de la versió preliminar del Pla d'Acció Cultural de Sant Cugat 2024-2030

Sr. Josep Ma. Vallès: Doncs si no hi ha cap intervenció més, passem al punt número 4 que serà la presentació de l'estructura eixos i línies d'actuació de la versió preliminar del Pla d'Acció Cultural 2024-2030.

En vam estar parlant en el darrer plenari, va ser una primera presentació del que s'havia començat a treballar que ens la va presentar Jordi Baltà de l'empresa Trànsit Projectes i que ens està ajudant a desenvolupar-ho. Aquest pla contemplarà unes línies d'actuació en matèria cultural a mig termini fins al 2030 i ens consta que, a part de la consulta que s'ha fet de documentació, de visites, entrevistes a tècnics municipals, també s'han fet reunions amb diverses entitats culturals de la ciutat i que tenim una taula del Consell de Cultura que n'està fent el seguiment.

Jo crec que ara serà el moment, Jordi, d'explicar-nos en quin moment estem. O bé l'Helena Minuesa també. Vosaltres mateixos teniu la paraula.

Sr. Jordi Baltà: En efecte, tal com vam explicar a la reunió anterior del Consell de Cultura, el procés d'elaboració del Pla d'Acció Cultural de Sant Cugat neix d'una petició de l'Ajuntament a la Diputació de Barcelona a través dels Centre d'Estudis i Recursos Culturals que alhora ens demana a Trànsit Projectes d'acompanyar el procés. Avui som, com en l'ocasió anterior, l'Helena Minuesa de la Diputació de Barcelona i la Mariana Pfenniger i jo mateix de Trànsit Projectes.

Posem una mica en antecedents, tot i que alguns ja ho us ho vam explicar. El procés va començar el passat mes de desembre. Vam tenir una primera fase de diagnosi, vam fer la presentació al Consell de Cultura, la constitució d'una taula de seguiment formada per diverses entitats d'aquest Consell de Cultura amb les quals ens hem reunit en diversos moments d'aquest procés per compartir els avenços del procés, s'han fet una sèrie d'entrevistes amb tècnics i tècniques municipals de diferents serveis, s'han visitat equipaments, s'han analitzat dades, es van fer un parell de trobades amb entitats culturals fa uns mesos, es va fer una consulta ciutadana amb un qüestionari electrònic i, a més, al maig també vam fer una presentació en una comissió informativa per també fer partícip de les conclusions de la diagnosi.

L'objectiu últim d'aquest procés és, a partir de l'anàlisi de la situació actual a Sant Cugat, esbossar uns eixos i unes mesures per desenvolupar les polítiques culturals de la ciutat a mig termini, en un horitzó que ens hem marcat fins a 2030. I també, connectar el que és l'acció cultural amb altres àmbits de la construcció de ciutat, entenent la interrelació entre cultura i desenvolupament social, desenvolupament econòmic, aspectes de sostenibilitat ambiental, etc.

Passarem una mica ràpid, però en tot cas volíem destacar algunes de les conclusions de la diagnosi que hem fet i, a partir d'aquí, també presentar el que són els eixos que proposaríem per al Pla d'Acció Cultural.

Una de les primeres conclusions de la diagnosi és que aquest no és el primer exercici de planificació estratègica en matèria de cultura que fa Sant Cugat. Hi ha hagut alguns precedents anteriors i vam detectar que d'alguns d'aquests exercicis anteriors n'havia quedat un cert regust una mica crític sobre el fet que s'havia fet molt treball de planificació i després hi havia la sensació que no sempre s'havia aconseguit el que s'havia plantejat.

Això, fins a cert punt, és natural, perquè la realitat sempre canvia, però ens semblava especialment important a l'hora de fer aquest exercici i, tenint en compte aquests antecedents, dir que tan important com marcar objectius clars ho és estructurar la feina de tal manera que puguem tenir la seguretat que es farà bé. I que aquelles dificultats que en altres moments han impedit avançar, aquest cop hi farem front.

En aquest sentit, ens apareixien dos elements molt prioritaris: per una banda, l'enfortiment de la capacitat municipal en matèria de cultura i per altra banda la revisió dels models i la col·laboració entre l'Ajuntament i la societat civil, és a dir, entre l'administració i les entitats culturals. Aquests elements després es tradueixen en les propostes concretes que farem.

De manera més concreta, aquesta diagnosi també ens portava a centrar-nos en qüestions com la necessitat d'un discurs i d'una estratègia més clars sobre la política cultural o la cultura i com es relaciona amb els reptes de ciutat, la necessitat d'incrementar la capacitat municipal i de situar-la en una lògica més relacional i més facilitadora de l'acció d'altres entitats, el reconeixement que estem en una ciutat cada cop més diversa i més complexa de pràcticament 100.000 persones i que això no sempre es veu prou reflectit en l'oferta cultural de la ciutat, i que, per tant, hi ha d'haver un esforç per diversificar una mica les maneres de fer cultura i les maneres de presentar-la, la necessitat de seguir impulsant la xarxa d'equipaments culturals, el potencial per afavorir més una major projecció de Sant Cugat a nivell metropolità, però també a nivell de Catalunya i a nivell internacional, i per últim, en aquesta lògica de les dinàmiques de col·laboració, la necessitat d'enfortir el Consell de Cultura i d'explorar altres formes de col·laboració entre l'Ajuntament i les entitats.

A partir d'aquesta diagnosi, passem al que és la part més propositiva, que ara estem acabant de definir, però que en tot cas ja en tenim un esbós o un esquema general.

D'aquesta diagnosi en neixen tres eixos o tres objectius d'acció que es tradueixen en tres eixos. Un és l'objectiu d'enfortir la capacitat municipal per incidir en la vida cultural. El segon és fomentar una vida cultural més diversa i inclusiva i el tercer és impulsar noves formes de col·laboració entre l'administració i la societat civil.

Aquests tres objectius específics es tradueixen en els tres eixos, cadascun d'aquests eixos després es desplega en una sèrie de mesures més concretes. Per motius de temps no

despleguem totes les mesures, destaquem una mica les temàtiques que hi ha en cadascun d'aquests eixos.

En el primer eix podem esmentar qüestions com la conveniència de revisar els organigrames del Servei de Cultura i del Servei de Patrimoni i Museus i enfortir la capacitat transversal, la capacitat i la coordinació interna i també la relació amb altres serveis municipals, amb la lògica de situar la cultura en relació amb altres polítiques i reptes de ciutat, una recuperació progressiva de les partides pressupostàries per tal de poder fer front als objectius marcats en el Pla d'Acció Cultural, el foment de la transversalitat entre els serveis municipals, la necessitat de fer algunes millores en la xarxa d'equipaments, passant per l'obertura d'alguns equipaments ja previstos com el Teatre de la Unió i el desenvolupament i la concreció d'alguns projectes que estan sobre la taula, com la nova biblioteca central o la proposta d'un nou equipament de formació, producció i exhibició en arts visuals, la necessitat d'introduir millores i garantir el manteniment dels equipaments de la xarxa de centres culturals polivalents i el foment de sinergies entre equipaments. I també, en aquest bloc, el foment de col·laboracions amb municipis de l'entorn, en aquesta lògica d'incidir en la projecció.

El segon eix se centra en el foment d'una vida cultural més diversa i inclusiva i aquí inclou aspectes com l'impuls de l'oferta educativa i familiar i mecanismes per assegurar la descentralització de l'oferta cultural a nivell de barris, el desenvolupament d'alguns nous plans i programes en àmbits com la cultura jove, buscant respondre a una realitat demogràfica que és d'una ciutat cada cop més jove, però que això requereix no només una oferta més adequada a aquest tipus de públic sinó també mecanismes que permetin la participació activa dels joves a l'hora també de dissenyar algunes propostes, el desenvolupament d'un pla de lectura municipal en la lògica del que també s'està fent en altres municipis, la introducció de criteris de suport a la diversitat en la programació dels equipaments, el foment de processos participatius en el disseny d'alguns equipaments o programes (cas, per exemple, de l'espai jove de la futura biblioteca central), una revisió a mig termini del pla d'usos de l'espai públic per veure quines problemàtiques hi ha i de quina manera es pot garantir més compatibilitat d'usos en l'espai públic i la facilitació d'algunes activitats culturals en espai públic allà on es detecten dificultats i, per últim, el desenvolupament d'una estratègia de comunicació cultural que asseguri més diversitat de canals i poder arribar a públics als quals en l'actualitat no s'arriba.

I el tercer eix, que té a veure amb l'impuls de noves formes de col·laboració entre administració i societat civil, passa, d'entrada, per impulsar o per consolidar la taula de seguiment del Pla d'Acció Cultural, que ens ha acompanyat en aquest procés de treball, però que sobretot la idea és que després es consolidi i continuï i el pla d'acció cultural tindrà alguns indicadors per ajudar, al seguiment, però també a fer front a necessitats que puguin sorgir en aquest mig termini. L'enfortiment de les taules sectorials, que passa també per la creació d'algunes taules que ara no existeixen, però que està previst crear, en àmbits com les lletres o l'audiovisual i també l'enfortiment de taules com la de cultura popular i tradicional o les d'arts visuals al voltant dels plans sectorials que s'han elaborat ja en aquests àmbits i també la resta de taules. Una possible revisió del funcionament del ple del Consell de Cultura per tal d'aprofitar més la capacitat de debat i, eventualment, reflectir-ho també en una revisió del reglament del Consell de Cultura a mig termini. La potenciació d'altres espais d'interlocució amb agents del sector privat en àmbits com les galeries d'art, les llibreries, les escoles privades de música i dansa on ja existeixen algunes iniciatives, però probablement hi ha espai per impulsar més col·laboracions. Per últim, la valoració d'altres fórmules per potenciar la participació de les entitats en la vida cultural. Això de manera molt, molt, molt sintètica.

Senzillament, per recordar-ho, estem acabant i hem fet algunes presentacions d'aquest esquema. També hem rebut algunes aportacions per millorar-lo.

Estem acabant la redacció i part d'aquest procés també és la presentació que fem avui i properament tindrem ja un esborrany sencer que es revisarà per part de l'Ajuntament, per part de la Diputació, per part de Trànsit i està previst, que un cop s'hagi mirat per part de totes les parts implicades i s'hagi debatut adequadament, si tot va bé a la tardor es podria aprovar i ja marcaria una mica aquestes línies de futur.

I, si em permeteu, abans d'acabar, dir que, segurament, és en aquell moment quan s'aprovi el document quan comença la part important.

El document que estem treballant ara serveix per estructurar, per ordenar, però la gràcia no és tant el document en sí, sinó la vida que tingui el document en els propers anys i, aquesta mirada, a mig termini, on algunes coses ja s'apuntaran en el document. Però després, és veritat que la vida moltes vegades és més complexa i aniran apareixent altres qüestions. Tornant al que dèiem abans, hem intentat incidir en aquells elements de base i, per tant, també reaccionar a les noves necessitats que puguin sorgir.

Sr. Josep Ma. Vallès:

Moltes gràcies, Jordi Baltà. No sé si hi ha algun membre del Consell que vulgui fer algun comentari o alguna pregunta sobre l'exposició que ens han fet. Endavant, Àlvar.

Sr. Àlvar Roda:

M'agrada insistir. Jo penso que està molt bé aquest Pla d'Acció Cultural. A mi el que em preocupa bàsicament és el com, com s'aplica tot això després. Des de les entitats que teòricament són entitats de gestió privada i no pública en certa manera aquesta dicotomia entre públic i privat a mi em dona la sensació que és molt important. La societat civil és tant o més important que les decisions polítiques moltes vegades en cultura i, per tant, jo crec que tenim un paper important a fer. A mi em preocupa molt el com. Que després pugui arribar a terme aquest pla d'acció cultural. Que no siguin només unes intencions teòriques, bones intencions, però que el com resulti que després no es pot aplicar o verdaderament hi ha problemes de tipus social, polític, econòmic, ... Només era una reflexió sobre aquest tema.

Sra. Mariana Pfenniger

Només comentar que en aquest sentit el Pla preveu dues coses que d'alguna manera responen a això. D'una banda hi ha la taula de seguiment que hem constituït i que hauria de continuar fent la feina d'estar sobre, de mirar que això es porti a terme, d'impulsar i d'avaluar que es vagi fent. I l'altra banda, el tercer eix justament que és revisar aquesta forma de relacionar-nos entre entitats i Ajuntament. Per tant, aquí, com deia el Jordi, estem assentant base, perquè això és molt útil perquè no traiem, en cap cas, pes a les entitats. Entenem que és una part molt important de la vida cultural de Sant Cugat i per això hi ha un eix dedicat a dir que és molt important què ens trobem i que mirem la manera i el com avançar conjuntament.

Sra. Helena Minuesa:

Sí, Àlvar, estic completament d'acord amb el que assenyaless. De fet, nosaltres creiem que el Pla no deixa de ser una oportunitat per buscar el màxim consens entre, no només la societat civil, sinó l'administració a l'hora de plantejar quines han de ser les polítiques culturals del futur. Llavors, com bé dius tu, al final hi ha una part que és teòrica i després s'ha d'aterrar a la

realitat. Però sense la part teòrica, sense aquesta part reflexiva que ens ha permès estar sis mesos parlant de la cultura de Sant Cugat, interpel·lant i demanant, escoltant moltes veus diverses, també costa molt després avançar cap a la part pràctica. Llavors, creiem que una cosa no treu l'altra. Està clar que després s'ha d'aterrar i s'ha d'establir un compromís i per això sempre des del CERC (centre d'estudis i recursos de culturals de la DIBA), des de la Diputació, hem defensat la idea que aquest pla s'aprovi en un ple municipal. Perquè és la manera que tindrà a tota la societat i també als grups polítics de l'oposició convençuts o mig convençuts que aquell és el camí. I, en matèria de cultura, és un exercici també, al final, de posar-nos tots i totes d'acord, d'escoltar-nos i ser generosos els uns amb els altres. Ara, a partir d'aquí, el que pugui sortir d'aquesta teoria queda en mans de la ciutadania. Però si, estic d'acord amb tu que ara ve la part que implicarà més esforç per part de tots.

Sr. Àlvar Roda: És un tema que em sembla bé. Jo penso que està bé elaborar una posició teòrica i després fer-ho. Em preocupa més el com que no pas, moltes vegades, el què. Hi ha una cosa que he llegit i em dona la sensació que potser hauria d'estar dins de cultura, que no parla, per exemple, de la Universitat Internacional de la Pau. No sé si és perquè verdaderament està en un altre sector, però no l'he vist en tot el plantejament i la cultura de la Pau i la cultura dels drets humans, és també cultura. Ara parlo en nom de la Universitat de la Pau, però sense que estigui aquí la presidenta, que ho podria fer ella. Però una mica defensar també que la cultura de la Pau i la Universitat de la Pau també hauria de constar, amb la teoria que està dintre del món de la cultura i del pla d'acció cultural. Però bé, si ho creieu, eh?

Sra. Helena Minuesa:

Igual també ho podríem incloure a l'apartat educatiu, perquè sí que és veritat que hem volgut establir un vincle molt fort, tenint en compte que Sant Cugat és una ciutat amiga de la infància, una ciutat educadora, pensàvem que treballar la cultura en clau educativa era molt important. I el què tu assenyaless, la cultura de la Pau, podria també incorporar-se dins d'aquest valor o sigui que potser ho podem tenir en compte a l'hora de posar-ho.

Sra. Núria Escamilla:

Gemma, em sembla que vols dir alguna cosa?

Sra. Gemma Navarra

Bé, jo també he format part de totes les reunions que han fet. Verdaderament és un bon Pla, molt correcte. Però bé, ara hem d'anar per feina. Quan s'aprovi, creiem que cap partit polític anirà en contra. Però clar, hi hauria d'haver un calendari, en el qual el municipi, els polítics i la societat civil ha de posar-se a treballar de ferm. Cal saber amb quin pressupost es compta fins a les properes eleccions, què es pot fer i veure després quines coses es podrien fer imaginativament. Però hi ha d'haver un calendari i uns objectius, perquè si no tornarà a quedar el calaix.

Sra. Núria Escamilla:

Si de cas aporto la part que em pertoca com a regidora de cultura. Quan veiem l'eix número 1 "enfortiment de la capacitat municipal", hi ha un punt que és claríssim: la recuperació de les partides pressupostàries. De fet, ja no és recuperació, sinó que haurà de ser un augment, perquè realment tindrem més equipaments. Per tant ja ho estem preveient de cara al pressupost del 2025. Estem lluitant per tal que els equipaments que obrim tinguin la garantia de poder donar el servei al ciutadà. Sapiguen que, per la part que ens toca a l'Ajuntament, ja

des d'ara estem treballant per tal que això sigui una realitat i així ho esperem. Certament, aquest 2024 encara no es pot saber com acabarem l'any, però sí que estem treballant de cara al 2025 en la recuperació i, de fet, en l'augment de les partides.

Sr. Jordi Casas: Molt breument. Perquè no sembli que no hi ha gaire interès i que no fem un gran debat. Alguns no intervenim perquè estem a la taula de seguiment i allà sí que es va fer un debat molt intens i profund i jo crec que molt interessant i enriquidor i que esperem que es tingui en compte quan s'elaborin el desenvolupament dels eixos. Només dir això, perquè no sembli aquí que hi ha un cert desinterès i no és així, per res.

Sra. Núria Escamilla: Gràcies Jordi, sabem que esteu actius en aquest grup de seguiment. Endavant, Esther,

Sra. Ester Madrona: Bona tarda. Simplement aprofitar per felicitar la feina que de ben segur s'ha fet, no només des del grup motor, sinó també des de la Diputació i des de Trànsit. No he tingut ni temps, ni l'oportunitat extensa de poder llegir la documentació que ja tenim i tampoc no he tingut la capacitat de recordar tots els eixos que hi havia aquí mostrats. Tinc un dubte: en aquesta fase de diagnosi, de reflexió, pràcticament sis mesos amb tot tipus d'entitats, entenc que diverses entre elles fins i tot, no sé si heu pogut també parlar de nous models de gestió d'equipaments, nous models de gestió de l'activitat cultural en general. Entenc que tot això també quedarà reflectit d'alguna manera o altra en el document final que tinc moltes ganes de llegir. Gràcies.

Sr. Jordi Baltà: Sí que en general hem incorporat reflexions sobre la necessitat, parlant ja més de la part propositiva, però tota la part propositiva neix també de la diagnosi. Hem incorporat referències a la conveniència de potenciar la participació a diferents nivells tant a l'hora de fer processos participatius en el disseny d'algun nou espai o d'algun nou programa, com al fet de contemplar formes diferents de programar o de, eventualment, gestionar alguns espais, deixant-ho molt obert, perquè tampoc no teníem totes les variables necessàries per poder-ho concretar, però almenys deixant la porta oberta per tal que es contemplin diferents maneres de participació de la societat civil en diferents espais i programes.

Sr. Josep Ma. Vallès: Hi ha alguna intervenció més? Endavant, Àlvar.

Sr. Àlvar Roda: Ja que esteu aquí, és un debat que potser no toca, però... El tema de la intel·ligència artificial, que, evidentment, ja ha sortit moltes vegades, com afectarà en els programes del Pla d'Acció Cultural en el moment de plantejar aquest pla de cultura? Si està vinculat o d'alguna manera heu pensat com variaran totes les formes de tipus de cultura. No és el que toca potser ara aquí, però em dóna la sensació que estaria molt bé tenir una opinió dels experts

Sra. Helena Minuesa: Està molt bé. No ens ho hem plantejat, ens hem basat amb la intel·ligència humana, que de vegades costa més de gestionar, però no ho hem tingut en compte, Àlvar, sincerament. No ha estat la nostra prioritat. Hem intentat escoltar la màxima varietat de veus possible, buscant quines han de ser les prioritats o els eixos que marquin el camí d'aquests futurs anys, tenint en compte que ens estenem més enllà d'un mandat, ens enfoquem al 2030. Aquest és el nostre horitzó. No estem parlant d'un horitzó molt llunyà, sinó que hem volgut acotar-lo en el temps per tal que les accions que emanin d'aquests eixos siguin accions bastant concretes, no entrant en la concreció total, però que sí que siguin realistes. Perquè, tal com ens havia comentat el Jordi Casas, que ja és un expert en el tema dels plans estratègics i ens ha acompanyat en diverses ocasions, s'ha tendit sempre a recollir moltes

accions, una infinitat, una bateria, una carta als reis en molts casos i que al final tampoc han acabat essent concretes. Sé que me n'he anat del tema de la intel·ligència artificial, perquè realment no sabia molt bé què contestar en aquesta pregunta. Si voleu afegir alguna cosa, companys...

Sr. Martí Marín: Li dono la raó a l'Àlvar, al principi, a la primera exposició. Volia reiterar que els plans de cultura, també estan a les reunions de seguiment i totes les històries, estan molt bé, estan plens de meravelloses intencions i, a veure, jo no hi sé trobar diferències molt significatives. És una llista més reduïda, bé, però quan l'obres es torna infinita igual. La realitat d'aquest pla de cultura el transformaran les persones que dirigiu la casa i la societat que us votem i que us recolzem. I la realitat, l'experiència, 34 anys de vida cultural en la ciutat, et demostren reiteradament, un cop i un altre, i un any i un altre, que això no passa. De fet, només al primer punt diu "enfortiment de la capacitat municipal en cultura", que ja sé que és un joc de paraules, però a mi m'hauria agradat més "enfortiment de la cultura en el municipi i empoderament de la vida cultural". Però, tal com vaig dir a la darrera reunió que vam tenir de seguiment, els ajuntaments i els consistoris tendeixen a un fet endogàmic: un "ja ho faig jo, ja ho fem nosaltres, nosaltres ho organitzem". La participació va bé, de fet les places les omplim nosaltres, som nosaltres els que sortim, els que fem les músiques, els balls o la música tradicional, però som utilitzats. Vam ser utilitzats quan hi va haver la crisi econòmica, avui l'ajuntament està molt malament econòmicament, ... Però seguim comptant poc i crec que.... no és cap dard, sinó que és un encoratjament a l'alcaldia i als regidors perquè feu, realment, un empoderament de la vida cultural de la ciutat i no un empoderament del consistori envers les entitats municipals. Crec que ja m'he explicat i no cal que ho allargui

Sr. Josep Ma. Vallès: Gràcies, Martí. No sé si hi ha alguna intervenció més, alguna aportació més o pregunta. Doncs bé, agrair sincerament la feina al Jordi Baltà i també a la Mariana Pfenniger, de Trànsit Projectes i també a l'Helena Minuesa del Centre d'Estudis i Recursos Culturals de la DIBA, per la vostra intel·ligència personal i per la vostra aportació en aquest projecte.

5. Informació sobre les taules sectorials del Consell de Cultura

Sr. Josep Ma. Vallès: I ara passaríem al punt número 5 que seria la informació de les taules sectorials del Consell de Cultura.

En el recordatori que se us va enviar d'aquesta convocatòria ja es va ajuntar una documentació d'informació relativa d'algunes de les taules sectorials del Consell de Cultura. De fet, en una reunió prèvia, en què hi van participar l'Eva Tataret, la Gemma Navarra i el Josep Ferrer, es va considerar demanar a les diferents taules que enviessin informació de les diferents taules del Consell de Cultura per compartir-la. Al document que us vam enviar hi ha informació de la taula de teatre, arts escèniques, arts visuals i cultura popular i tradicional. En aquest cas, si algú d'aquestes taules vol comentar alguna cosa o compartir part d'aquesta feina feta, ara seria l'oportunitat de fer-ho. No sé si algú de vosaltres ens acompanya o no, qui? Ferran, si vols compartir.

Sr. Ferran de Juan:

Encantat de compartir. El problema és que la taula de arts escèniques és la taula que agrupa les diferents companyies de teatre amateur que tenim entre Sant Cugat, Valldoreix, Mirasol,

les Planes i nosaltres, bàsicament, independentment que cada taula fa les seves representacions sigui al Casal de Mirasol o a la Nau de Valldoreix. El que sí que fèiem era reunir totes les taules per celebrar el Dia Mundial del Teatre. Aquest any passat 2024, per circumstàncies que ja es van explicar en el seu moment, no es va poder celebrar, tal com s'ha fet cada any el Dia Mundial del Teatre. Ara, passat a l'estiu, començarem a treballar per organitzar el Dia Mundial del Teatre del 2025 que tenim molt d'interès en que sí que se celebri. Les diferents companyies també confiem que al 2025 es pugui començar a pensar o a repensar quina programació cultural es podrà fer a la Unió, entenent que al gener del 2025 estarà ja finalitzada tota la escenotècnica del teatre i confiem que les diferents companyies puguem fer l'ús que la ciutat de Sant Cugat necessita i que gràcies a aquest nou espai confio que podrem fer-ho.

Sr. Josep Ma. Vallès: Molt bé, gràcies Ferran no sé si algun membre de les altres taules vol també compartir informació

Sra. Núria Escamila: Alcalde, li puc comentar alguna cosa ara? Va perfecte que hagueu fet aquesta proposta que nosaltres ja ho havíem acollit. Amb la propera obertura, encara sense dia, del Teatre de la Unió crec que totes les companyies de teatre fareu un salt qualitatiu enorme, perquè tindreu un espai més per poder mostrar el vostre art. I és esperançador i encoratjador. Crec que era necessari tenir aquest espai per organitzar aquesta taula que havíem dit per programar i que vosaltres hi sereu part implicada, tal com us vam comentar a la reunió que vam tenir. Per tant, seguirem treballant perquè això sigui possible i la veritat és que amb moltíssima il·lusió de veure-us a l'escenari

Sr. Josep Ma. Vallès: Endavant, Gemma

Sra. Gemma Navarra: Jo soc membre també de la Taula de Música i també el Martí Marín, si em deixo alguna cosa ja ho dius. Enguany hem fet el Dia de la Música un dijous, hauria de ser un divendres però ho vam fer un dijous dia 20 perquè ja sabíem que el divendres era el Pont de Sant Joan i teníem por que ni hi hagués públic ni hi haguéssim músics. L'Ajuntament es va encarregar de sonoritzar un gran espai a la plaça Octavià, per grans formacions amb orquestres, big bands, orquestres simfòniques,... Va anar bé. Després van haver-hi escenaris que els vam gestionar les mateixes escoles, donat que hi havia un pressupost més reduït. El Martí Marín, a Aula de So, va gestionar la plaça del Coll, l'escola Nota de pas i Fusió, ho vam gestionar a la plaça Barcelona, a la plaça Pere Sant ahir hi havia corals, també algú va posar el piano i a la plaça Magí Bartrallot no feia falta res perquè era acústic. Tot i això va ser un dia molt maco amb moltíssima participació, crec que més de mil persones van interpretar música als carrers. Bé, la música sempre és un èxit a Sant Cugat.

Sr. Josep Ma. Vallès: Algú més que vulgui fer alguna aportació? Algun altre membre d'alguna altra de les taules?

Sr. Jordi Casas: No és ben bé una aportació. Els resums no els he rebut. Els heu enviat amb la convocatòria del Consell? Sí?

Sr. Josep Ma. Vallès: Teòricament es va enviar.

Sra. Eva Tataret: Al començament, crec que ho has dit molt ràpid, Alcalde, però, com sempre, era una mica feixuc aquest anar presentant totes les taules, les coses que fèiem, que allargava molt i així. Bé, no ha sortit molt bé la primera vegada, eh? La propera jo crec que ja estarà millor. La idea era que els representants de les taules fessin un resum amb una mica més

“ximpum” del què s'havia fet i sobretot els temes que preocupaven una mica per passar-ho abans. I no totes les taules repetint totes les coses que fem, perquè és com poc operatiu i carregava molt el Consell. Però al proper Consell ja ho tindrem per la mà, oi, Manel? I tothom tindrà tots els resums i tots aquests correus.

Sra. Núria Escamilla: En aquest sentit, com bé ha dit l'Alcalde, hem rebut de la Taula de Cultura Popular i Tradicional, de la Taula d'arts escèniques i de la Taula d'arts visuals i plàstiques. Si voleu, com que hi ha interpel·lacions cap a l'Ajuntament, havia preparat la resposta. Ja he pogut donar resposta a la Taula d'Arts Escèniques. Respecte a la Taula de Cultura Popular, el que comentava, és que estava una mica preocupada per diverses coses. En primer lloc pel retard del pagament de les subvencions de convenis, que això jo crec que passa a tothom. Com sabeu, les subvencions de convenis van a part de les de concurrència pública. En algunes, pel tema convenis, us estem demanant que presenteu els projectes, perquè hi ha algú, poca gent, però encara hi ha algú que no ens els ha presentat i sense això no podem començar. Sabem que alguns, en breu, ja podran rebre l'import del conveni i altres ens està costant una miqueta més, però ho estem treballant. Quant a la subvenció de concurrència pública, vam tenir una al·legació i aquesta al·legació ha fet endarrerir la convocatòria i esperem que al setembre puguem fer la convocatòria i que us hi pugueu presentar. D'altra banda, estan preocupats i, certament, ho hem de treballar, amb Sant Medir. A Sant Medir, les entitats de cultura popular sempre se'ls demana col·laboració per ser-hi. El què passa és que sabeu que Sant Medir té una estructura molt estricta en quant a horaris, perquè també acollim les col·les a Barcelona, hi ha una missa, hi ha els gegants que hi van. Aleshores ho hem de treballar amb la taula de cultura popular quin encaix podem donar a Sant Medir, per tal que estiguin totes confortables al dia de l'Aplec. I al setembre, si no m'erro, ens reunim per començar a treballar ja pel pròxim 3 de març. Finalment, hi havia una altra preocupació a través de la cultura popular i tradicional i que, de fet ho estem treballant, que segons ells deien de forma genèrica “preocupació per la situació de la Unió”, suposo que és arrel del manifest que es va realitzar. Vam convocar a la Junta de la Unió per fer aquest seguiment de com estan anant les coses, tant a nivell més estricte del consorci, com també per la programació del nou teatre de la Unió. Que sapiguen que estem amb aquest diàleg amb l'entitat i estem treballant en com donar forma a aquest teatre municipal de la Unió per tal que sigui participatiu en la programació. Tant la taula d'arts escèniques, com la taula de música, com la taula de dansa, estem treballant en aquest sentit, per si això us pot calmar una mica els ànims.

Respecte la taula d'arts escèniques, ja ho hem comentat.

I respecte a la taula d'arts visuals, ells estan amb el seguiment del Pla també. Ells havien presentat un pla director del sector dels arts visuals, que properament volíem presentar en el Ple i aprovar-lo, però esdeveniments sobrevinguts, com el tancament de Maristany, ha fet repensar aquest programa d'arts visuals i l'estem modificant una mica, per tal que sigui real. Estem treballant amb ells per poder presentar al més aviat possible aquest pla i que pugui ser validat en el Ple municipal.

Crec que ja no em deixo res de les tres propostes que hi havia i les inquietuds de les taules. Qualsevol cosa, estem a la vostra disposició

Sr. Josep Ma. Vallès: Molt bé.

Sra. Eva Tataret: Em sembla que també hi havia una altra cosa que era la reconstitució de la taula de lletres. Va sortir a la reunió i cal veure com es posava en marxa, sobretot com sortia el pla de lectura municipal. Una mica que estaria aquí dintre, cosa que també estaria bé.

Sra. Núria Escamilla: Estem treballant amb la constitució de la taula de lletres que trobem que és realment necessària i més, amb aquest projecte que portem endavant de la nova biblioteca central i de la nova direcció de la Montserrat Collados. Si no la coneixeu, està allà asseguda. Realment estem fent una feina important per tal de poder aconseguir aquesta taula de lletres i paral·lelament, també, la taula d'audiovisuals, que també creiem que és important que hi sigui. Treballarem perquè sigui una realitat en el proper consell.

Sr. Josep Ma. Vallès:

De fet, tocaria reconfirmar la taula de seguiment del Pla d'acció cultural, aquest que ens han presentat, que en aquest cas hi formen part Anna Pérez, Marc Sala, Martí Marín, Jordi Casas, Gemma Navarra, David Pujol, Eva Tataret, Bernat Millet, Jesús Ángel Prieto, Miquel Santaaulàlia, Pere Royo, Josep Ferrer, i per part de l'Ajuntament de Sant Cugat, la directora d'Àmbit de Cultura, Educació i Esports, Carolina Hernández, la regidora de cultura, Núria Escamilla i el tècnic de cultura, Manel Turón

En aquesta primera fase de constitució d'aquesta taula també hi han participat l'Helena Minuesa, el Jordi Baltà i la Marina Penninger, que fins ara ens han acompanyat.

La notícia seria donar que es torna a crear, perquè es va intentar anys enrere, la taula de les lletres. D'altra banda, també una segona taula que ens va proposar Joan Ramon Armadàs, de la taula d'audiovisuals, que entre les matèries tindria força a veure. com us podeu imaginar, amb el cinema.

La proposta seria també que tots aquells que en vulgueu formar part, que us ho penseu i que ens ho comuniqueu. Ho podeu fer a través del correu electrònic de cultura cultura@santcugat.cat.

La proposta seria que durant el mes d'octubre es convocaria una primera reunió constitutiva de cada taula, d'aquestes taules que acabem de comentar, de la taula de les lletres i de taula d'arts visuals, per concretar-ne els membres i delimitar també l'objecte de treball d'aquesta taula.

6. Tasques i funcions del Consell de Cultura

Sr. Josep Ma. Vallès: A continuació hi haurien dos punts de l'ordre del dia que van ser propostes del darrer Consell. Un seria que l'hauria d'explicar en Josep Ferrer que no ha pogut venir i tampoc ha pogut venir la Flora Puntos. Es tractava d'abordar les tasques i funcions del Consell de Cultura. No sé si algú voldria fer alguna intervenció al respecte, fer algun comentari sobre les funcions delimitades i que en principi tots coneixeu sobre el funcionament del Consell de Cultura. Senyor Jordi Casas

Sr. Jordi Casas: No sé què vol dir això, això ho havia d'explicar una persona que ho ha demanat i no ha vingut?

Sr. Josep Ma. Vallès: Exacte

Sr. Jordi Casas: El reglament del Consell de Cultura no me'l sé a memòria, com podeu comprendre. Es tracta que la gent se'l miri. Jo l'únic què sempre he dit i, repeteixo, és que no he estat mai partidari, malgrat que els últims anys ho han fet més d'una vegada, d'anar

reformulant el reglament, perquè el reglament és prou ampli. Si no m'equivoco, a l'apartat de funcions n'hi ha 11, de les quals en fem molt poques, em sembla que només en fem un parell. Per tant, del què tractaria és que realment (que això també va lligat amb una intervenció que suposo que havia de fer jo després perquè,... bé, és igual, fotrem un merder que després ja veuràs tu...). No, que vull dir que és important saber-nos les funcions que ja té. Com es diu en castellà "me daría en un canto en las dientes" si realment les funcions que li atribueix el reglament algunes d'elles les apliquéssim.

Ara, deixeu-me fer una mica d'història. Quan el Consell de Cultura estava construït de 12 persones, fa molts anys que eren 6 elegides pel ple i 6 per les entitats, com que era un consell reduït, aquell consell es reunia cada dos mesos i pencava, perquè era operatiu. I, realment, bastantes de les funcions del reglament es feien. Per exemple, s'informava la part de cultura del pressupost. Això abans ho fèiem nosaltres en aquell consell i ara no es fa, però clar, després es va modificar el ROM i l'apartat de participació ciutadana i es va tornar als consells amplis que és el que tenim ara. Remarcar la importància que s'apliqui el reglament i sobretot el reglament en la part de les funcions del consell. Bé, veig que anem avançant una mica aquest any. A l'últim mandat em sembla que es van fer una reunió cada any tirant llarg, ara en portem dues, hi ha una vicepresidenta i una coordinadora que fan coses prèvies del consell (encara que jo no m'hi fixo i em penso que no ho he rebut) i suposo que tot això és un pas endavant. Jo també volia parlar del Consell després amb un punt que he demanat però bé, és que ara no m'estendré més. Jo recomano a tothom que es llegeixi el reglament. I, sobretot que tots, no només l'administració, també el teixit associatiu ens prenguem seriosament el tema perquè a veure, no vull ser crític, que ho sóc, però em sembla que, segons he mirat, a la composició del consell som unes 40 i escaig d'entitats. A aquí no n'hi ha més d'una dotzena i això no és bon símptoma.

Sra?????

Sí, això és molt important. La participació ciutadana de les entitats, si no hi és, no es pot tirar endavant. Però em sembla que el Josep Ferrer el què també volia dir és aquest sentit és que el Consell és propositiu, mai serà executiu. Però hi ha un terme mig: que ni propositiu, ni executiu, sinó que tots es debatin bé els temes importants de la ciutat que pertanyen a cultura, que hi hagi un bon debat abans de prendre decisions. Que moltes vegades arriben decisions fetes que no saps d'on t'han sortit i que no s'han debatut en el Consell de Cultura. Jo crec que anava per aquí el Josep.

Sr. Josep Ma. Vallès: De totes maneres, el què podem fer, és traslladar, repetir aquest punt al proper Consell, ja que la persona que va proposar parlar d'aquest tema no hi és. Si us sembla, jo crec que tindria tot el sentit, que sigui el Josep o que sigui la Flora, i repetir aquest punt de l'ordre del dia al proper Consell de Cultura

Sra. Núria Escamilla: Jordi, ens hem vist "obligats" a nivell de calendari a realitzar aquest Consell el mes de juliol, que potser no és una molt bona època, pel calendari del pla d'acció, perquè realment volíem transmetre informació i s'acaba el contracte a finals de juliol. I volíem que fos la mateixa empresa que expliqués els treballs que s'havien realitzat. Potser això ha fet que no hi haguessin més entitats de les que hi podrien ser.

Sr. Josep Ma. Vallès: Potser hauríem de mirar també l'horari: no sé si és massa aviat per segons qui, no sé si habitualment sempre es feia a aquesta hora o no, potser es feia més tard? Doncs podríem mirar de fer-ho més tard, perquè potser la gent ja ha acabat la feina laboral i potser hi pot participar.

7. Relació entre l'Ajuntament i el teixit associatiu cultural

Sr. Josep Ma. Vallès: Bé doncs anem al punt número 7 i ara tornem la paraula novament al Jordi Casas. És un punt que vas proposar tu per parlar de la relació entre l'Ajuntament de Sant Cugat i el teixit associatiu cultural de la ciutat. Endavant Jordi

Sr. Jordi Casas: És depriment això, perquè em dóna la impressió que em repeteixo molt. A veure, sí que em repetiré, però, bé.. ja que anem bé de temps...

Últimament a Sant Cugat s'ha parlat molt de cultura i no sempre és un sentit positiu. Deixeu-me que recordi tres coses: d'una banda, hi ha el manifest de la Festa de la Tardor, que no es farà públic fins a l'octubre, però que ja es coneix. En ell hi ha una reflexió sobre el tema de les subvencions, que suposo que l'equip de govern també el coneixeu. D'altra banda, que ja se n'ha fet una referència, hi ha aquest manifest d'una vintena d'entitats que fan una reflexió sobre bàsicament el tema de la gestió dels equipaments arran del teatre de la Unió. I, per últim, també hi ha el debat que vam tirar el dia a la taula de seguiment del pla d'acció cultural, on hi va haver intervencions diguem-ne punyents, per dir-ho d'alguna manera. El denominador comú és un cert recel, desconfiança, dubtes, interrogants sobre el tema de les relacions entre el teixit associatiu i l'Ajuntament. Jo crec que això és un clàssic i és una cosa que es va reiterant sempre, perquè no té una solució perfecte. És obvi que sigui una cosa que sigui recurrent. És cert que el pla d'acció cultural contempla dos aspectes: per una part, potenciar l'Ajuntament com a instrument de política i de cultura i, la segona part, potenciar les relacions entre l'Ajuntament i el teixit associatiu. A mi em sembla que l'única manera d'acabar amb aquest dubte o aquest debat permanent o amb aquestes angúnies, és fer en realitat el pla d'acció cultural i sobretot el tercer eix que és aquest de les relacions de l'Ajuntament i el teatre associatiu i dintre aquest eix un tema que a mi em sembla central que és el Consell de cultura. Ho hauríem d'aconseguir i jo no tinc la vareta màgica. Jo sempre dic el mateix: no és només un pla de voluntat política de l'Ajuntament, que ho és, també és un problema de compromís i ganes de treballar del teixit associatiu. I ho dic molt carinyosament i que ningú ho interpreti malament. Per tant, és una responsabilitat doble. Bé, jo, com que he viscut molts consells de cultura i alguns plans de cultura, veig que aquest consell comença una mica més coordinat i amb una mica més d'empenta que els anteriors. Esperem que això vagi a més i que ... bé, l'únic que puc desitjar és que funcioni bé i que aquests recels i aquestes desconfiances, en la mesura del possible, desapareguin. Només era expressar aquesta preocupació, però em sembla que ha estat una mica reiterativa.

Sr. Josep Ma. Vallès: Gràcies Jordi, per compartir aquesta reflexió. No sé si al voltant d'això, del que ha comentat el Jordi, algú voldria dir alguna cosa o afegir o complementar? Endavant, Ferran

Sr. Ferran de Juan: Amb aquest esborrany que ens han presentat es parla d'aquesta relació entre l'administració i el teixit associatiu i posen èmfasi en aquest consell de cultura. Tu dius que és un problema endèmic i jo crec que és un altre problema: jo crec que, a part de ser participatiu, hauria de ser potser una mica més decisiu. Les associacions o entitats que estan en un consell de cultura que venen, que exposen les seves idees, si després no veuen que el que ells estan dient s'implementa, és quan et refredes una mica. Des de la Unió vam treure el manifest i el que volíem era una mica d'involucrar a tot el teixit associatiu, amb el sentit que pugui tenir veu i vot en el programa cultural que es puguin fer a partir d'ara. Llavors, si tenim

veu, però no podem decidir una part d'aquesta programació cultural que volem per Sant Cugat, és quan creiem que això no és efectiu.

Sr. Josep Ma. Vallès: Endavant, Eva.

Sra. Eva Tataret: Jo crec que el tema és que caldria fer servir les funcions del consell. Per exemple, en quant al Manifesta, una de les funcions del consell seria que un cop fet es demanés què ha passat, com ha funcionat, quina ha estat la despesa que ha suposat per l'Ajuntament, quins resultats hi ha per la ciutat, Sí que és veritat que totes les entitats tenim molta feina en les nostres pròpies entitats i a vegades perdem aquesta mirada més global del Consell. I tenim les eines i n'utilitzem molt poques. També ho estaves dient tu, Jordi, en potenciem poques. Utilitzem-les més! El tema econòmic, que si és un tema que sempre crea com una desconfiança. Quan es fa una cosa caldria demanar, retre comptes. És veritat que seria a misses dites, ja estaria fet, però jo crec que hem d'agafar una mica aquest reprendre, aquest ritme que potser tenia quan el Consell era més petit i més punyent, cosa que a mi em fa certa enveja. Crec que això estaria bé, però també és veritat que el reglament a vegades ens encorseta i fa que tot sigui una mica més lent, però a la vegada, jo crec que l'hem d'utilitzar. Crec que anem per aquí. O no, no ho sé.

Sr. Josep Ma. Vallès: Endavant, Àlvar,

Sr. Àlvar Roda: Els que potser teníem una certa edat i que tenim una certa experiència ja amb tota aquesta endèmica de relacions entre l'Ajuntament i les entitats.... El problema és que les relacions d'Ajuntament amb entitats no és direccional, o sigui no és... la pròpia entitat té una problemàtica i l'Ajuntament en té una altra. Però l'altra entitat té una altra problemàtica diferent a la primera entitat. Per tant, el feedback que es fa entre l'Ajuntament i les entitats, és diferent per cada entitat, i, per tant, les relacions són diferents i no es pot fer una cosa unificada,... només es pot fer que hi hagi bones relacions de les entitats amb l'Ajuntament. Per tant aquest problema existirà sempre. És una certa riquesa, també, jo m'ho prenc com una certa riquesa, perquè en el fons en la discussió de les coses poden sortir les solucions. El que sí que cal és parlar-ne molt, arribar a pactes i, sobretot, que l'administració sigui el més àgil possible. Trobem a faltar aquesta agilitat de prendre decisions. Que moltes vegades l'Ajuntament per por o per respecte o per problemes interns, evidentment resulta que això no tira endavant. I aquesta sensació al no trobar una resposta massa immediata, és el què ens fa dubtar d'aquesta bona relació entre les entitats d'Ajuntament. Jo no em preocuparia massa, el que passa és que, evidentment, sí que en certa manera l'hem de millorar, però el problema endèmic em sembla que no el solucionarem, perquè les relacions d'entitats d'Ajuntaments són diferents per cada entitat. I les entitats hem de ser conscients també de la problemàtica que té un Ajuntament, que, malauradament, és molt més complicat gestionar-lo que no pas potser una entitat. En fi, és per positar una mica les relacions.

Sr. Josep Ma. Vallès: Jo diria, si em permeteu, que una cosa és la relació entre ajuntament i entitats i l'altra cosa és el Consell de Cultura. Jo crec que sí que existeix una mínima relació de l'Ajuntament amb totes les entitats culturals, amb totes. L'altra cosa és que vagi a millor o a pitjor, o que totes les propostes que es fan -que al final les propostes sorgeixen de les entitats- prosperin o no prosperin. L'altra història seria que al Consell de Cultura, jo crec que aquí hem de debatre temes més de ciutat, no temes concrets de cada entitat, no? Però jo crec que serem més lents o menys lents, però que la relació entre entitats culturals i d'altres àmbits de la ciutat amb l'Ajuntament jo diria que sí que existeix, crec, no?

Sra. Núria Escamilla: Jo crec que tenim relació amb cada una de les entitats, perquè ho hem treballat i perquè ens hem reunit diverses vegades el què portem demandat. Crec que en el Consell de Cultura facilita molt les taules sectorials de cultura, perquè realment és on veus el neguit i on cada taula pot proposar, impulsar accions per ajudar a la cultura de la ciutat, en general. Crec que va bé la coordinació de les taules que fa l'Eva Tataret i la feina de veure els neguits que tenim, exposar-los a tota la ciutat i explicar els neguits o com s'està treballant les propostes. Crec que cal tenir una visió ampla, a vol d'ocell i alhora que tots siguem coneixedors del què cada taula està treballant, que jo trobo que també és interessant a nivell de la cultura en un aspecte ampli de la ciutat. L'Ajuntament no és àgil, però estem treballant perquè sigui més àgil. Com també intentem anar fent recordatoris: hi ha uns terminis que a vegades no són fàcils i després hi ha unes al·legacions que et posen pals a les rodes. Recordem que al novembre vam dir: "ja tenim acceptat el pressupost i això voldrà dir que de seguida podrem rebre les subvencions". Bé, doncs no ha pogut ser. Ens dol a tota l'àrea de cultura, perquè realment volem donar les subvencions de l'any passat i les d'aquest. I, Déu ens ajudi, espero que al setembre ja puguem treballar, sobretot amb les subvencions de concurrència, que són les que no vam poder donar l'any passat. Confiem que el 2025 ho tinguem tot desencallat i que aquest any puguem donar les subvencions com pertocaven.

Sr. Jesús Angel Prieto: Em disculpo perquè he arribat tard i segurament m'he perdut alguna cosa, tenia apuntat el calendari a les 19 hores. Per una banda, les entitats tenen molta força i les taules estan per un altre cantó. De vegades hi ha taules en les quals entitats i taules van unificades i de vegades a altres no passa el mateix. A la nostra taula hi ha alguna entitat que va per lliure, i, me n'alegro, aconsegueix subvencions i ajudes per l'Ajuntament i visibilitat a l'Ajuntament. Perfecte. El que hauríem d'acabar d'aclarir és el tema de la singularitat del tracte a cada una de les entitats, potser el Consell de Cultura ho hauria d'estructurar-ho d'una manera més federal. És a dir, hi ha unes entitats, hi ha unes taules que agrupen les entitats i aquestes taules representen el Consell de Cultura i treballen en el Consell de Cultura. La línia que diu el Jordi de l'agilitat que havíem tingut. Quan hem tingut una mica l'experiència d'aquesta comissió de seguiment del Pla d'Acció Cultural (em sap molt de greu no haver vist la proposta final), vam pensar que probablement aquesta comissió de seguiment, amb l'estructura adequada (que no la tenia, perquè era molt voluntariosa), podia convertir-se en una permanent del Consell de Cultura. I com a permanent del Consell de Cultura, tenir una reunió cada dos mesos i donar-ne compte. Però sempre amb una enorme transparència de què estem fent en totes les entitats, com s'estan repartint les subvencions i les ajudes de cada entitat i en quin moment, amb voluntat de coneixement, no amb cap voluntat censora. I després també amb una vinculació, l'Ajuntament i l'àrea Cultural, té la seva autonomia d'acció, però estaria bé que aquesta autonomia d'acció estigués vinculada també amb el què el Consell de Cultura diu. En aquest sentit, si féssim una escultura nova pública a la ciutat, estaria bé que això estigués en mans del Consell de Cultura, o que el Consell de Cultura tingués alguna cosa a dir. M'és igual si la regala la Winterthur, és una escultura que apareixerà enmig de la ciutat. I que el motiu de l'escultura és noble i tots hi estem d'acord. Però estaria bé que tinguéssim una transparència i una voluntat de comunicació en el qual el Consell de Cultura pogués opinar. Evidentment, l'Ajuntament té la seva actuació autònoma, però si volem tenir aquesta confiança entre el que fem les entitats, el que fan les taules i el què fa l'Ajuntament, faria falta tenir un espai on, com a mínim s'informi del què es fa.

Sr. Josep Ma. Vallès: A veure, com heu mencionat això de l'escultura, no és que us agradi o que no us agradi, al final és una proposta que sorgeix d'entitats culturals de la ciutat. Aquí l'Ajuntament no imposa cap escultura. És una proposta d'òmnium i d'altres entitats culturals

de la ciutat que ja ve del mandat anterior. No sé si no teníeu coneixement d'això, veig que no, però això ve del mandat anterior, que va ser una proposta ciutadana de diferents entitats i que ha anat prosperant i nosaltres ho hem entomat.

Sr. Jesús Angel Prieto: Potser m'he perdut. A Cultura aquesta proposta es va rebre i es va valorar?

Sr. Josep Ma. Vallès: Ho desconec.

Sr. Jesús Angel Prieto: Hi havia un Pla d'Escultura de la Ciutat, que sembla ser que està molt antiquat,... hi ha un pla d'escultures per saber com ocupem l'espai públic? Pregunto, segurament m'he perdut en algun lloc. Només dic que en aquest sentit, les propostes, cal valorar-les. La ciutat ha de valorar una cosa que queda fixa a la ciutat, mereix una valoració molt acurada per tots. Sigui quina sigui l'entitat que la proposa, sigui quina sigui l'entitat que la regala, sigui quin sigui el motiu. A partir d'aquí, evidentment, la decisió és de l'Ajuntament, l'Ajuntament decideix i jo no tinc res a dir. Però sí que em sembla interessant que, com a Consell de Cultura, saber com anem prenent les decisions i com es van entomant les propostes.

Sra. Núria Escamilla: L'Àlvar Roda primer tenia la paraula, si us sembla, i després l'Esther Madrona. Àlvar, endavant.

Sr. Àlvar Roda: Com que conec el tema, ja sé de què parlem. Les entitats van estar d'acord que en un moment determinat s'havia de fer un monument a Pau Casals. Però no vam dir quin monument, mai hem dit quin monument. Per tant, dèiem que Pau Casals es mereixeria un monument aquí a Sant Cugat. I a partir d'aquí van sorgir propostes i hi havia gent que va presentar alguna proposta. Però les entitats mai han entrat en quin projecte, en concret, havia de ser. A partir d'aquí, llavors, va haver-hi una proposta determinada i l'hem estat seguint, perquè intentàvem que no afectés les arques públiques de Sant Cugat en una part. El que sí que volíem era que hi hagués una escultura al monument pel Pau Casals. Encara no està definida, encara no està plena, però sí que està treballada. A partir d'aquí, veurem si l'Ajuntament vol fer aquest reconeixement a Pau Casals o no vol fer aquest reconeixement, i si ha de ser aquesta escultura o ha de ser una altra. Aquesta escultura és la que, d'alguna manera, nosaltres creiem que cal fer, hi ha una proposta que s'està treballant, i a partir d'aquí pot agradar o no pot agradar. I això ja és un altre tema en el qual l'Ajuntament també hi té un paper important. Les entitats com a tal volem que hi hagi una escultura a Pau Casals, aquesta és la idea. És la proposta d'Òmnium i a partir d'aquí unes quantes entitats ens vam afegir en aquest tema. Només és això.

Sr. Josep Ma. Vallès: Ostres, Àlvar, deixa'm dir-te que em sorprèn molt el què acabes de dir en aquesta intervenció, perquè la proposta, insisteixo, no sorgeix de l'Ajuntament. És una proposta de les entitats, inclús el projecte d'escultura. Ah, val, val.

Sr. Àlvar Roda: No dic pas que no. Nosaltres vam dir que recolzàvem una proposta de fer una escultura a Pau Casals. A partir d'aquí va haver-hi una proposta, no n'hi havia cap més, i a partir d'aquí vam continuar treballant. A partir d'aquí hi ha una sola taula que l'estem treballant, a veure si és viable o no és viable, que tampoc és una cosa exacte, perquè clar... perquè si l'Ajuntament tampoc ajuda o aporta alguna cosa sobre aquest tema, malament. Estem intentant que a la ciutadania no li costi ni un duro, potser només l'estructura o el projecte que d'alguna manera aquella proposta aguantí l'estructura físicament. Clar, el que no es pot fer és una cosa sense cap ni peus, cal fer una cosa molt rigorosa. El que no volíem

tampoc és que fos una plaqueta amb el Pau Casals, perquè no tindria cap sentit. Si tu li demanes, per exemple, al Plensa que et faci un escultura pel Pau Casals, és clar, ... no sé si ho farà o no, però serà caríssima. Són coses d'aquestes que estan al calaix i que estem intentant si es pot realitzar o no. El 100% no el tenim assegurat en absolut, però el que sí que vull assegurar és que totes les entitats que vam signar el document, era per fer un homenatge al Pau Casals. Si l'Ajuntament està disposat, que d'alguna manera també digui que vol fer un monument al Pau Casals i farem aquest, o un altre, el que sigui necessari, però n'hi ha un sobre la taula que és l'únic que tenim. Jo penso que seria lògic que hauria hagut de passar, tal com diu el Jesús, per la taula d'arts plàstiques. També ho vam dir en el seu dia, però és una cosa que teòricament està sobre la taula i, a partir d'aquí, la taula ha de dir la seva opinió. No crec que s'hagi de callar a la taula d'arts plàstiques ni a ningú, el tema ha d'estar obert. En fi, jo volia ser molt rigorós amb això, que les entitats que vam signar era per un homenatge a Pau Casals. I creiem, perquè era el 50 aniversari del discurs a les Nacions Unides, i que, per tant, era una manera de celebrar el seu discurs, aquell que deia "l'm a catalan". Que a partir d'aquí van sorgir idees i a partir d'aquí una idea, i llavors aquesta idea s'ha anat desenvolupant. Però encara no sé com acabarà.

Sr. Josep Ma. Vallès: Gràcies, Ester Madrona. Volies intervenir?

Sra. Ester Madrona: Sí, només una petita puntualització. No es va parlar d'aquest monument o d'aquesta proposta de monument en les sessions plenàries del consell de cultura en el mandat anterior, entre altres coses perquè no hi havia ni cap proposta ni cap decisió definitiva ni tancada. Amb el canvi de mandat, ja no em faig responsable de si se n'ha parlat o no. No em vull equivocar, però crec que sí que se n'havia parlat en alguna ocasió, en alguna taula o en algun altre espai, però en cap moment s'havia parlat com una proposta tancada.

Sr. Josep Ma. Vallès: Eva

Sra. Eva Tataret: Jo entenc que, per exemple, això sí que és un tema per parlar al Consell de Cultura, encara que sigui com una proposta, perquè és més transversal. En part és un tema de la taula, perquè es proposava fer una escultura, però va més enllà, és transversal, i potser sí que l'espai adequat per parlar-ho seria el Consell de Cultura. Jo crec que la sensació és que potser hauríem de tenir aquesta mirada gran amb el Consell de Cultura, i fins i tot amb el torn de paraula, a dir: "escolta, hi ha un col·lectiu que estem pensant en això". Potser no es podrà decidir en el Consell, però es recull i es veu quin on és el lloc on cal continuar debatent-se. Crec que no cal derivar-ho tot de bon principi a la taula, sinó que en aquest torn de paraula estaria bé que pogués sortir i després veure cap on es deriva.

Sr. Àlvar Roda:

El problema és el com: com ho fem això? Teòricament, una escultura d'aquesta envergadura, que tingui una certa representativitat, per exemple, no es pot portar a concurs. O sí, però si fas un concurs, ves a saber què et surt. I després hi ha d'haver una opinió de molts, i cadascú té la seva opinió. És que és complicat, no és fàcil. Teníem un pla d'escultures en el seu dia, tal com ha dit el Jesús Prieto, ho recordo de quan vaig ser regidor. En certa manera, aquell pla d'escultures va quedar al calaix i no s'ha tret. Aleshores, cal rellegir-lo i veure si realment està bé o no. Ens va costar de fer-lo, crec que el Domènec hi va participar. Moltes vegades aquestes coses queden al calaix i no ens n'adonem, però ha de sortir al calaix i veure de quina manera es pot fer un pla d'escultures correctament. És difícil, no és fàcil. Recordo que vaig estar en contra també amb aquella escultura que teòricament s'havia de fer pel Covid. Es va demanar una escultura per al Covid i al final es va fer una coseta.

Sr. Josep Ma. Vallès: La veurem, la veurem.

Sr. Àlvar Roda: Per això et dic que encara està pendent, però no sé com és, de quina manera. Coses d'aquestes, de gestionar i de decidir, no són tan fàcils. Jo el que sí que vull dir que teòricament s'hauria d'haver parlat també a la taula d'arts plàstiques.... se n'hauria de parlar d'això.

Sr. Josep Ma. Vallès: Jo crec, tal com he dit abans, que el Consell de Cultura ha de servir per parlar de temes globals de cultura de ciutat. Una altra cosa són les taules. Jo crec que, en primer lloc on s'hauria d'haver parlat, la proposta d'unes entitats de cultura de la nostra ciutat de fer un homenatge a Pau Casals justament era al Consell. I, a partir d'aquí, treballar-ho a la taula corresponent.

Digues, Eva

Sra. Eva Tataret: Suposo que la ciutadania s'ha de creure el Consell de Cultura. És una mica el que deia el Jordi abans, que normalment som poca la gent, malgrat es pot venir de públic. Crec que hem de re-enamorar-nos del Consell una mica i que la gent també se'n re-enamori, que se'l cregui i que vingui. Que diguin: "Som un col·lectiu que hem pensat que volem fer una proposta de fer un homenatge a aquest fet". Doncs parlem-ho, i es deriva i es parla... Que se sentin que l'espai permet expressar-ho.

Sr. Jesús Angel Prieto: Justament el que ha passat ara. Per mi la proposta era, principalment, fer aquesta permanent del Consell de Cultura, perquè es parli de totes les coses. L'anècdota ha estat l'escultura de Pau Casals, com l'anècdota podria haver estat l'escultura de Covid, que va sorgir d'una part del departament de participació de l'Ajuntament i no va passar per cultura. És a dir, tenim un problema de dalt a baix i de baix a dalt i el Consell de Cultura hauria de ser aquesta porta giratòria en la qual es pogués passar. Sobretot, el què és important perquè el Consell sigui executiu -executiu en el sentit que faci feina- penso que és tenir una permanent que vagi treballant, perquè si no tot vola, es passa. Unes entitats volen proposar això, altres, ... no saps com arriben per aquí i arriben per allà. Jo faria un esquema o dibuix per indicar on estan les entitat i les taules. Per exemple, vaig criticar la diagnosi del Pla d'Acció Cultural que es treballava sobre la base de les entitats i, perdoneu el personalisme, però jo no soc cap entitat, per tant, no tinc cap paraula a dir? És a dir, que estem molt basats en entitats i no estem basats en el teixit cultural real de la ciutat, que són entitats, persones, moviments, moltes més coses. Per tant, hem d'estructurar-ho bé, perquè no sigui que de sobte hi ha un Consell de Cultura que ens agrupa a molts, però després, per l'altra banda, hi ha les entitats que poden proposar una escultura, o qualsevol altra cosa i no ens n'assabentem. Jo penso que cal fer una feina d'estructuració i una feina per donar una metodologia sistemàtica que ens permeti reunir-nos o reunir a una permanent que vagi a treballar i que, quan arribem al Consell de Cultura una, dues o tres vegades l'any, hi hagi feina feta. Si no, ens trobem que les taules anem treballant, la taula té una excel·lent relació amb la regidora, anem fent, però bé, ja veurem el què arriba aquí i el què no arriba aquí. Jo penso que és important fer una estructura de treball i fer un espai on es pugui treballar. I aleshores es pot discutir. Però si no, vindrem aquí, tindrem una determinada informació, a vegades no tota la informació, i val la pena tenir un lloc on la informació vagi funcionant. A mi també m'agradaria ser executius o poder decidir, però entenc que el Consell de Cultura té els límits que té, evidentment.

Sra. Núria Escamilla: Recullo i faig una mica de reflexió en veu alta per totes les parts implicades que estem aquí. Crec que tenim una proposta de millora important, és a dir, el Consell de Cultura ha de servir per alguna cosa. Amb aquesta reflexió que hem fet, jo crec que

podrem treure aquesta conclusió: el fet que algunes entitats proposin una cosa i, disculpeu-me, i vagin unilateralment cap a l'Ajuntament a dir que tenim això, sense compartir-ho aquí, jo crec que no fa bé el Consell de Cultura. I entenem que totes aquestes propostes que diem, fora bo que a partir d'aquest Consell les treballem d'aquesta manera, tant per part de l'Ajuntament com per les altres parts. Perquè des de l'Ajuntament també podem dir que rebem una proposta que implica a tota la ciutat dir, però potser que ho parlem en el Consell de Cultura. I aquí és on també podem fer la reflexió per part de l'administració, que tothom pot proposar, però que realment el lloc on podríem proposar una cosa que és de caire de ciutat hauria de ser el Consell de Cultura i així dignificar-lo. Creiem i crec que per això estem aquí, per compartir aquestes iniciatives i propostes en el sí del Consell de Cultura a partir d'ara, si no estaríem a casa nostra. M'ha recordat també el símil, tot i que no l'hem portat aquí, però sí que s'ha fet el manifest de la Unió, que realment es dona veu a tothom i les entitats s'hi afegeixen, després fa el rebombori perquè ens puguem reunir i puguem valorar les propostes i parlar amb vosaltres. Bé, potser la unió de les entitats fa que tingui més força el Consell de Cultura. No sé si m'he explicat correctament. Això com a mode de reflexió per dignificar el Consell i perquè per això estem treballant.

I, per altra banda, comentar-vos dues coses que ja han sortit. L'escultura del Covid, que es va recollir del mandat anterior, quan vam arribar ens vam reunir amb el guanyador de la proposta del concurs, que és el Gerard Vilardebó. Degut a la situació econòmica de l'Ajuntament no es va poder donar suport durant el 2024, però sí que ens vam comprometre que, ja que havia guanyat el concurs en el sí de les bases, vam creure lògic que l'escultura pogués ser una realitat al 2025.

I per una altra part, Jesús, trobo perfectament que aquest grup de control del PAC duri fins al 2030, que és el que dura almenys el pla d'acció. És a dir, que aquest seguiment que dèieu, vosaltres, que no s'aturi. Entenc que s'ha de fer un seguiment proper del pla perquè sou la benzina, per tal que nosaltres anem fent la feina. Per tant, acceptem la proposta i crec que cal fer-ho així.

Sr. Àlvar Roda: No, és que has dit que una entitat va i fa les coses que vol individualment. Però és que amb la idea de fer l'escultura de Pau Casals hi ha nou o deu entitats al darrere. A partir d'aquí, una vegada recolzada aquesta idea, cal fer la gestió oportuna per veure quina escultura es fa, qui la fa, de quina manera i amb quin pressupost. Clar, això pot ser que l'Ajuntament es faci càrrec de la idea i de tot el concepte i aleshores, els diners de l'Ajuntament van a parar a aquella escultura, podrà fer el concurs corresponent, ... I una altra cosa és que hi ha algú, o hi ha gent, que ha portat un projecte i ha dit que una idea, que s'explica, es parla de com fer-ho, El debat és interessant, és el que diu el Jesús. Clar, també hi ha gent individual que no és d'una entitat i que en sap molt més que qualsevol entitat, per fer una escultura o que té criteri. Per tant, cal compaginar el què volen les entitats o el què vol un col·lectiu d'entitats, que és més important que una entitat en concret, cal mirar si la idea és bona i després realitzar-la. Tot plegat, en un moment determinat, algú ho ha de liderar. I potser l'Ajuntament ha de tenir aquest lideratge, intentant compaginar el que volen les entitats, el què és el projecte, ... I hem de saber exactament si hi ha interès o no en el projecte. I que en el cas que hi hagi interès, cal saber amb el què es pot comptar, qui ho paga, qui en serà l'autor, ... Sobre totes aquestes coses l'Ajuntament ha de poder dir la seva, també. És que teòricament és el principi d'autoritat que ha de tenir l'Ajuntament, s'ha d'aplicar moltes vegades en el programa que tingueu culturalment.

Sr. Josep Ma. Vallès: De tota manera -sap greu, perquè al final només parlarem d'això-, però perquè quedi clar a tots els membres que estan aquí al Consell de Cultura, perquè estàs explicant les coses que no són ben bé com van passar o bé la informació no és actual, tal com ho expliques. En aquesta mateixa sala van venir les 10 entitats, ens van presentar l'escultura, el projecte d'escultura i el finançament. Però no és que nosaltres triem ara l'escultor o l'escultura. Hi ha un projecte concret d'una escultura que ens va presentar les 10 entitats culturals de Sant Cugat. És això el que dèiem, que segurament aquesta reflexió hauria de passar prèviament pel Consell de Cultura, però en aquest cas és així, és una iniciativa de 10 entitats que heu triat un escultor, que ha fet un projecte, de fet dos escultors: en Lluís Ribas, i en Mauricio, que fa tota la part de la llum. Però és una proposta vostra de les entitats, que quedi clar, vull dir, i que sí que existeix un projecte d'escultura. De la manera que ho explicaves, semblava que no hi havia encara un projecte i sí que hi és. I hi ha un finançament també, que al principi segurament no hi era.

8. Precs i preguntes

Sr. Josep Ma. Vallès: Jo crec que estem en el torn de preguntes directament. Endavant, Domènec.

Sr. Domènec Miquel: Expresso la preocupació per la reducció d'horaris del Monestir. Jo penso que és una cosa que ens ho hauríem d'haver plantejat més seriosament, perquè realment és l'estiu, és el moment en què ve més turisme, estem amb la Copa Amèrica, tindrem tots els hotels de Sant Cugat plens i el Monestir tancat. I justament reduïm els horaris de la part que administra l'Ajuntament, quan la parròquia ha prolongat els seus horaris. Em sembla que aquestes coses n'hauríem de parlar amb una mica més de calma i amb una mica més d'anticipació, si hi havia aquestes voluntats. Jo, per exemple, em vaig trobar que acompanyava un professor de la Universitat de Barcelona que venia a veure el Monestir i estava tancat perquè s'havien reduït els horaris i no s'havia avisat a ningú. I això és un cert problema.

Sra. Núria Escamilla: Sempre intentem comunicar, si no hi hem arribat a temps, em dol, perquè en tots els equipaments que tinc, sigui per positiu o per negatiu, que acostuma a ser per negatiu, sempre dic: informeu als usuaris, informeu al ciutadà. Amb això soc realment molt estricta, perquè la informació hi ha de ser. Certament es van haver de canviar els horaris, perquè la situació econòmica no ha estat favorable i hem hagut de reduir un 20 % del contracte de l'empresa que dona servei al Museu. Ens hem vist obligats a reduir-ho a tres dies, els dilluns, els dimarts i els dimecres no s'obre i durant els caps de setmana s'obre. És una reducció important i ens dol, però no ho hem pogut fer d'una altra manera. Perquè si no, havíem de tancar al setembre i ja no obrir. S'ha fet així per tal que la reducció del 20% fos més gradual i no ens quedéssim sense l'obertura del Claustre. Hem hagut de lluitar moltíssim perquè poguéssim estar obert en aquests horaris. No estic contenta, però ha estat l'única solució per tal de poder donar servei al ciutadà i al turista, i em sap greu. Intentarem dotar-ho de més pressupost i per això estic aquí, per lluitar-ho i que realment no torni a passar els propers anys. No puc dir una cosa que no senti i és així.

Sr. Domènec Miquel: Sí, el que passa és que és l'estiu. Per exemple, heu editat un fulletó sobre refugis climàtics. Sabeu que el Claustre és un dels grans refugis climàtics que no figura en el fulletó, afortunadament, perquè si resulta que el Claustre està tancat, no és un refugi climàtic. Són unes situacions d'aquelles que penso que com a mínim n'hauríem d'haver parlat. Si això ve

d'un pressupost que es va elaborar i es va aprovar fa uns mesos, ho sabíem amb suficient antelació que arribaríem en aquest moment. Per tant, hi havia molt temps per parlar-ne abans d'arribar en aquest moment i veure si aquesta era la millor solució o s'havia de fer una solució diferent. I jo em torno a referir sempre al mateix. Per una banda parlem que volem que el Monestir sigui patrimoni de la humanitat, perquè hi ha una entitat que s'ha entestat, ja sabem que no ho serà, però hi ha una entitat que empenya i que va dient això. Però d'altra banda resulta que fem la Copa d'Amèrica, ens emplenem els hotels i tanquem el Monestir. A veure, no dèiem que el Monestir és la joia de la corona?

Sr. Josep Ma. Vallès: Alguna pregunta o algun comentari més? Martí, volies dir alguna cosa m'ha semblat?

Sr. Martí Marín: Respecte al què la regidora ha expressat des del cor, el Consell ha de ser un espai de cultura, de debat. La prova, l'escultura de Pau Casals, que no ha arribat aquí. Confio que hi pugui haver la valentia del consistori... Tu Àlvar has dit que el Consell ha de tenir una certa autoritat. Jo crec que l'autoritat, des del meu punt de vista com a empresari i com a generador de moltes entitats, ha de ser horitzontal, transversal i democràtica. Espero que l'alcaldia i que la regidoria sàpiga escoltar realment. Escoltar no vol dir rebre'ns a una reunió i donar-nos un cop a l'esquena i dir-nos que fem molt bones idees. Recolzar i empoderar les entitats culturals i la vida cultural de la ciutat, entitats i persones, demana no només escoltar sinó rebre amb una voluntat que comporta riscos. En un moment determinat, qui decideix tancar el Monestir és qui té les claus; qui no té claus, no ho pot decidir. És probable que si aquest tema s'hagués portat a debat i aquest Consell de Cultura fos dinàmic, és a dir, atractiu per les persones i per les entitats, perquè les coses que es parlen tenen una traducció pràctica, podrien haver sortit solucions imaginàries que en una ciutat tan gran com Sant Cugat no sé si serien practicables. Però és probable que s'hagués arribat a establir un equip inclús de voluntaris per poder obrir el Monestir. Jo funciono així, sabeu que treballo en ONG's i que faig coses que no les cobro i no les cobraré mai de la vida, com molta gent a nivell de cultura. Per tant, primer agrair el què has dit, amb voluntat d'escolta, però reforçar el que us he dit abans. Per mi, mai no hi ha hagut transparència a l'Ajuntament. Què ha costat aquest projecte, aquest estudi de sis mesos? Ha costat tants milions, cap problema, ja decidirem. Les coses es diuen amb noms i cognoms i l'Ajuntament senzillament ha de tenir la valentia d'escoltar i, llavors sí, prendre les decisions i assumir-ne els resultats. Jo crec que no haver portat, Ester, al Consell una idea com aquesta, que és de ciutat, crec que és un error greu i podem passar la pilota al que vingui, però jo crec que hem d'assumir que no la vam portar a Consell. Tan de bo que tingueu el valor de prendre decisions, sobretot escoltant-nos i acceptant coses que de vegades no venen tant de gust. Me n'he d'anar, que m'esperen.

Sr. Josep Ma. Vallès: Gràcies, Martí. Endavant, Esther.

Sra. Esther Madrona: M'he quedat preocupada abans perquè dins meu, com que pensava que en alguna moment sí que havíem parlat del monument a Pau Casals i m'he dedicat a buscar les actes de les reunions del Consell de Cultura del mandat passat. He fet una cerca molt ràpida i molt fàcil i he trobat que l'acte del Consell de Cultura del 19 de gener del 2023 sí que es va parlar d'aquest monument. De fet, vas ser tu, Gemma, qui ho vas explicar i les actes al final no són literals i, per tant, crec que no recullen tot el que es deuria explicar. Per tant, sí que n'havíem parlat, segurament, no tot el que feia falta, però, com us deia abans, no era un projecte que estigués del tot tancat, però sí que la Gemma, jo crec que de forma molt encertada, essent una d'aquestes entitats que proposava la construcció d'aquesta escultura, ho va poder explicar. Per tant, rectifico el què havia dit abans. Tot sigui per aconseguir que

aquest espai sigui un espai de participació i que realment sigui el que les entitats vulgueu que sigui.

Sra. Núria Escamilla: Només per contestar al Martí, que no hi és: el Pla d'Acció Cultural, a l'Ajuntament de Sant Cugat no li ha costat ni un euro, perquè ha vingut subvencionat per la Diputació.

Sr. Josep Ma. Vallès: Volies afegir alguna cosa?

Sra. Gemma Navarra: Sí, volia afegir això, el que deia ara l'Ester, que jo, com que soc d'una de les entitats, amb moltes més de la ciutat que volem un monument per Pau Casals, sí que ho vaig dir. Però sí que és veritat que, tal com diu l'alcalde, que cal canalitzar tot això, per tal que verdaderament el Consell de Cultura sigui útil. Potser en aquell moment, entre els tècnics, les entitats, tots hauríem d'haver pensat en fer un calendari de treball al Consell de Cultura. El fet que el Consell de Cultura només es trobi dues vegades a l'any crec que és massa espaiat. El Consell se l'hauria de fer servir deliberar, convidar els de la taula d'Arts i escultures i parlar del tema.

Sra. Eva Tataret: Jo crec que des de l'Ajuntament també us heu de creure el Consell de Cultura. I el mateix per l'altra banda, demanar què està passant, amb què es gasten els diners i què costen les coses. Si hi ha un canvi pressupostari amb un tema tan delicat, crec que hauria estat bé i correcte parlar-ne, no només per si hi ha una possible solució, o no, si no també per transparència, per comunicar-ho. Crec que hem de fer una mica de reflexió per totes les bandes.

Sr. Josep Ma. Vallès: Jordi, vols dir alguna cosa?

Sr. Jordi Casas: Jo tinc algunes discrepàncies. Pel Consell de Cultura no ha de passar tot. Respecte al de l'escultura, que hi ha 10 entitats que ho proposen, arriba a l'Ajuntament i, en tot cas, es fa una consulta a la taula d'arts plàstiques, però no ha de passar pel Consell de Cultura. Jo entenc que el Consell de Cultura ha de discutir en clau de ciutat. I allò que deia el Jesús Ángel, que s'haurà de fer d'una manera informal, perquè si hem de tornar a modificar el reglament ja l'hem parida, allò de que la taula de seguiment del PAC pugui fer una mica de permanent del Consell, però per fer discussions en clau de ciutat i sobre el desenvolupament del Pla d'Acció Cultural. No es tracta de dir si aquella escultura ha de passar pel Consell de Cultura. Igual que hi ha moltes relacions que són bilaterals entre l'Ajuntament i les entitats, entre altres coses, a través dels convenis. Jo crec que el Consell de Cultura, en el seu plenari, i si hi ha una permanent, el què ha de discutir són els grans temes, que és el desenvolupament dels tres eixos aquests que formaran el Pla d'Acció Cultural. No tots els detalls, perquè si no es perdrem, els arbres no ens deixaran veure el bosc. Primer, que les entitats vinguin amb mentalitat de discutir els temes en clau de ciutat, no amb el "que hay de lo mío" i segon, que els grans debats s'administrin bé i es facin en el plenari, però quan tinguin una entitat i que es corresponguin amb el desenvolupament del pla d'acció cultural que aprovareu d'aquí dos o tres mesos. No ho sé, crec que no he dit res de nou.

Sr. Josep Ma. Vallès: Alguna aportació o pregunta? Estem al torn de precís i preguntes, sobre qualsevol àmbit de... Jo crec que aquesta és una part important del Consell, justament.

Sra. Helena Minuesa: Aprofitant l'avinentesa que hem estat aquests sis mesos fent aquesta espècie de laboratori ciutadà, sí que m'agradaria afegir que detectem certa endogàmia o certa reticència a l'escolta activa de l'altre. Parlo en general, no només per part de les entitats,

també a nivell de cos tècnic, totes les parts implicades en el procés de qui fa la cultura de Sant Cugat. Jo crec que ara, com que ens hem estat escoltant durant aquesta sessió, penso que és un bon moment, una bona oportunitat per intentar anar canviant una mica les dinàmiques que s'han anat establint durant els últims anys. M'atreveiria a dir que cal ser generosos en l'escolta dels altres. No venir sempre a "que hay de lo mío" i "que hay de mi libro", sinó que construir cultura també és també ser generós i intentar arribar a un punt d'acceptar el que diu l'altre. Jo crec que sempre, en totes aquestes trobades, trobo a faltar aquesta generositat. De què la gent sembla que vingui a escoltar-se a si mateixos. Vinc, dic el que havia de dir i marxo. Hi ha gent que té pressa, ja ho entenc. Penso que si realment volem construir cultura en aquesta ciutat que tots estimem, hem d'intentar rebaixar el to crític i la crispació. Sempre estem com enfadats amb els altres. Penso que amb la diagnosi que hem estat fent aquests mesos s'ha evidenciat el què expresso. Segur que tenim moments i motius per estar enfadats, però tant? Tant malament estem com a ciutat? Jo he vist coses molt pitjors, us ho asseguro. He sigut molt agosarada amb aquesta reflexió, però fa temps que la penso i que la sento i necessitava compartir-la amb vosaltres. Gràcies.

Sr. Josep Ma. Vallès: Gràcies, Helena. Algú vol compartir? Endavant.

Sra. Montse Collazos: La veu de l'Helena és inspiradora. Parlava aquest matí amb la Maria i em deia, tu vés al Consell, i escolta, escolta. Bé, he escoltat, estic molt contenta de ser aquí i amb una esperança molt gran de crear la Taula de Lletres. Per mi, la futura Taula de Lletres també és com un paraigua del Consell de Cultura, en tant que la paraula ens ajuda a relacionar-nos d'una forma millor. I crec que ja hi ha molta cosa feta. Jo he aterrat aquí a Sant Cugat des de fa ben poc i crec que l'únic que cal inicialment és teixir el que ja s'està fent per donar-li el valor que potser no es dona. Jo he vist iniciatives que ja rutllen de forma adequada, correcta, positiva, constructiva i que potser no tenen o la visibilitat o no tenim la consciència, simplement, que existeixen. Jo sento teatre, o música.... Sentint que es parla de Pau Casals penso que a la Taula de Lletres podria tenir cabuda: totes les paraules que es poden arribar a dir o les xerrades que es poden arribar a generar a partir d'aquí! No crec que vagi allunyada d'una cosa a l'altra que cada taula o cada entitat treballi allò que és seu i alhora comparteixi el que treballa amb les altres, perquè potser es pot veure gratament sorpresa per l'aportació d'algú altre. Bé, ja està, només això. Contenta de ser aquí i desitjant que utilitzeu les biblioteques i, si no les utilitzeu, que llegiu a casa i gaudiu dels llibres, que això també està bé.

Sr. Josep Ma. Vallès: Molt bé, moltes gràcies. Alguna aportació més? Endavant, Àlvar.

Sr. Àlvar Roda: Només una cosa. Jo no crec que estiguem enfadats. Disparitat de criteris, sí, és positiu, defensar els criteris és enriquidor i, per tant, podem aprendre. El que hem d'aprendre és més aviat a escoltar. Amb el Jordi m'ha enfadat moltes vegades, i, amb el Jesús Prieto, més encara. Però vull dir que en certa manera de la discussió, no de la falsa discussió, en surten les conclusions i un ha d'entendre que cadascú pot tenir criteris diferents i que un altre criteri també és la manera de gestionar l'Ajuntament, perquè és obligat que tinguin un criteri per fer-ho. Les entitats podem estar-hi d'acord o no. De la discussió en surt l'enteniment. Hem d'aprendre a pactar, hem d'aprendre a discutir, hem d'aprendre a parlar i hem de prendre la decisió. Un Ajuntament ha de tenir, en certa manera, el principi d'autoritat, que no vol dir. El què passa és que aquest principi d'autoritat, moltes vegades, segons quines decisions fan por, perquè és clar, perquè no tothom ho entendreà, però, evidentment, ha d'existir. Però no estem enfadats, jo estic molt content.

Sra. Eva Tataret: M'ha agradat molt aquest apunt, Helena, de la generositat, jo crec que és important sempre. A més, la majoria (alguns esteu aquí per feina) estem aquí perquè ens estimem la ciutat i això també és un acte de generositat. Partim molt des d'aquí, però m'ha agradat molt. És molt més fàcil, si partim des d'aquí, a l'hora de parlar. Jo crec que podem acabar una mica en positiu, amb aquestes ganes que ens posem més en marxa, que utilitzem, que llegim, que posem en marxa les lletres, que jo crec que seran súper-vertebradores. Serà molt vertebrador per tot, per poder veure'ns i no ho sé, tinc aquesta sensació i fa molta il·lusió que es posi en marxa. És veritat que Sant Cugat, a part de la hiperactivitat que tenim, que jo crec que ens hauríem de medicar una mica, està bé, perquè hi ha moltes coses i té molta vida i moltes ganes de fer. I també cal parar-nos, això és el que sempre demanem, a tots els espais, parem-nos i pensem una mica. L'activitat aquesta ha estat una mica de parar-se i pensar, ha estat guai i ara anem a fer amb calma i amb generositat i amb ganes, jo crec.

Sr. Josep Ma. Vallès: Gràcies, Eva. Alguna aportació més? Endavant, Ferran.

Sr. Ferran Feliu: Bona tarda a tothom. No volia parlar, però després de sentir l'Helena, no me'n puc estar. Com a representant o com a comissionat per les persones amb discapacitat, agraeixo que m'hagueu convidat a participar i a formar part d'aquest Consell. Jo també estic una mica enfadat. Perquè m'he trobat durant aquest primer any de mandat, mancances amb el tercer sector. Tenim una sèrie d'activitats a nivell de cultura i amb l'Helena, per exemple, ha estat durant molts anys participant amb l'activitat de "Fem un museu", que participen persones amb discapacitat junt amb persones que no la tenen. Es farà teatre aquest any, s'ha fet dansa, s'ha fet pintura, s'ha fet ceràmica i penso que no ens podem quedar només amb "Fem un museu". Per tant, des del comissionat s'està parlant i hem parlat amb unes quantes i bastantes entitats aquí de la ciutat, tant esportives com culturals, i no pararem de parlar amb vosaltres. Us convido a que des de les vostres entitats no tingueu por de fer participar les persones que realment ho necessiten. Compte, que tant el lleure, com l'esport i la cultura, per aquestes persones és una eina molt important, perquè són persones que es volen integrar dintre de la ciutat. Aquest any, hem fet un parell de tardes inclusives, n'hi ha hagut una aquí a la plaça de la Vila, on hem descobert un altre espai que no coneixíem, amb 45 músics i uns quants nois i noies, persones amb discapacitat, fent música també. I penso que obrim, evidentment, tinc mà estesa, com vaig dir fa un any, a totes les entitats, tant les culturals, com les plàstiques o les lletres, per poder parlar, per poder incloure'ns. Estava esperant a veure si sortia en aquest Pla sortia algun tema, però ja he vist que no. Per tant, la meua aportació, el meu prec, és que a partir d'ara això sigui molt més obert i que puguem treballar tots plegats. He vist moltes opinions i he esperat el final. Espero que a la propera sessió puguem treballar i que puguem parlar amb vosaltres. I repeteixo mà estesa per tots vosaltres i treballem junts i plegats perquè les persones amb discapacitat i el tercer sector pugui estar definitivament inclòs dintre d'aquesta ciutat de Sant Cugat tant maca, amb festes majors, amb fires de tardor, etc.

Sra. Helena Minuesa: Moltes gràcies per l'aportació. Sí que ho tenim en compte. De fet, un dels eixos parla de ciutat diversa i en aquesta diversitat incloem tot el tema de l'accessibilitat i de la inclusió. El què passa és que avui hem portat pinzellades molt amplies. Després, quan us llegiu el document en profunditat, entrem a abordar tots els aspectes que fan referència a l'accessibilitat, però sí que està contemplat en el pla estratègic que hem fet.

Sra. Gemma Navarra: Aportar que l'Escola Fusió, l'any 23, aquest curs anterior, 23-24, hem obert el nou departament de musicoteràpia amb altres capacitats, per a tot tipus de persona. Tenim un especialista que ha anat a les taules a fer la seva exposició i també estem iniciant un

treball amb Jeroni de Moragues. Ja hi vam anar, hi hem fet un concert, ... Només a nivell informatiu i perquè ho sabeu, que crec que som l'únic centre d'educació musical a Sant Cugat que ja ha obert aquesta etapa.

Sr. Ferran Feliu: Sí, el que tu dius. Nosaltres sabem les activitats que s'han fet a través d'algunes entitats, a nivell de música. Sí que també us faig una reflexió: el col·lectiu, normalment, per iniciar activitats, va molt lent. A les famílies els costa molt decidir començar una activitat i, per tant, moltes vegades, s'inicien amb molt poca gent. Després és evident que va augmentant la participació, això està clar, però les famílies necessiten una miqueta de calma perquè tot va molt lent. I per què? Perquè quan hi ha poques persones que realitzen una activitat no és rentable i, per tant, moltes vegades les quotes són altes i tiren enrere a les famílies. Amb això el comissionat està intentant des del principi, amb els serveis socials, amb la regidora i diferents regidores, que evidentment en algun moment i, per fi, hi hagi un bon pacte i una bona dotació econòmica pel tercer sector, perquè coses com aquestes no passin. Per això moltes vegades també m'enfado, però s'ha de veure que, ... la Núria ho sap, que cada dos per tres estem parlant i estic demanant coses. Tenim coses molt xules amagades esperant que algun dia les puguem fer i esperem que alguna coseta sí que es pugui fer abans d'acabar aquest mandat. D'això jo me n'encarregaré.

Sr. Josep Ma. Vallès: Gràcies, l'altre Ferran.

Sr. Ferran Ballester: Hola, bona tarda. Aprofitant que l'altre Ferran, el Ferran Feliu, parlava del tema de la discapacitat, us volia informar d'una notícia fresca, d'avui mateix. Ens hem reunit amb l'Adrià Serraïma, de la Fundació Catalònia, i jo que soc del Geganters de Sant Cugat i iniciarem una relació amb la Fundació i el principi d'aquesta relació serà la creació d'un gegant inclusiu. Segurament farem més contactes amb ells, però, ara per ara, estem treballant amb el tema del gegant inclusiu.

Sr. Josep Ma. Vallès: Molt bé, una molt bona notícia. Ferran Ballester i també Ferran Feliu. Per això estàs aquí, Ferran Feliu, perquè el què volem també és que la ciutat sigui per a tothom, culturalment també parlant. Gràcies.

No sé si algú més vol fer alguna aportació o reflexió o pregunta. No, doncs, aleshores agrair-vos a tots la vostra generositat, la de tots vosaltres, perquè al final esteu dedicant temps d'oci, ja no només a les vostres entitats, sinó també a la ciutat a través del Consell de Cultura. Desitjar-vos que ja que estem a prop ja de les vacances, que les gaudiu al màxim, que us relaxeu, que no us enfadeu amb ningú i que torneu després de vacances amb moltes ganes de continuar treballat i de continuar aportant en aquest Consell de Cultura. Moltíssimes gràcies i molt bon estiu a tothom.